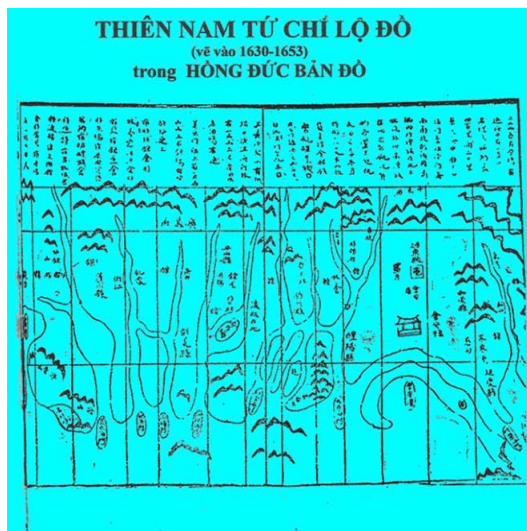

NGUYỄN VĂN CANH

HỒ SƠ
HOÀNG SA & TRƯỜNG SA
và
CHỦ QUYỀN DÂN TỘC

CENTER FOR VIETNAM STUDIES
905 Stambaugh St.
Redwood City, CA 94063
2008

HỒ SƠ
HOÀNG SA & TRƯỜNG SA
và
CHỦ QUYỀN DÂN TỘC

*Nam Quốc Sơn Hà Nam Đê Cư
Tiệt Nhiên Định Phận Tại Thiên Thư
Như Hà Nghịch Lỗ Lai Xâm Phạm
Nhữ Đăng Hành Khan Thủ Bại Hư
(Thơ thời nhà Lý chống quân Tống)*

HỒ SƠ

HOÀNG SA & TRƯỜNG SA

và

CHỦ QUYỀN DÂN TỘC

NGUYỄN VĂN CANH

CENTER FOR VIETNAM STUDIES
905 Stambaugh St.
Redwood City, CA 94063
2008

MỤC LỤC

Dẫn Nhập	6
<i>Khẩu hiệu và biểu tượng Olympic Bắc Kinh 2008</i>	
<i>Âm mưu bá quyền của Trung Cộng</i>	
<i>Vài sự kiện đáng ghi nhận</i>	
Phần I: Bản Đồ Chủ Quyền, Hình Ảnh trên Hoàng Sa & Trường Sa	9
<i>Tuyên Cáo của Việt Nam Cộng Hòa xác nhận chủ quyền của Việt Nam ngay sau biển cỏ 1974</i>	11
<u>Chương I: Bản Đồ Chủ Quyền</u>	14
1. Bản đồ cô do Việt Nam vẽ	14
2. Bản đồ cô do ngoại quốc vẽ	19
3. Bản đồ cô của Trung Hoa	35
4. Chú giải bản đồ	37
<u>Chương II: Hình Ảnh Các Đảo Bi Trung Cộng Chiếm Đóng</u>	42
1. Quần đảo Hoàng Sa	42
A. Tổng quát	42
B. Hình ảnh các căn cứ quân sự của Trung Cộng	45
C. Chú giải	56
2. Quần đảo Trường Sa	57
A. Tổng quát	57
B. Các đảo bị Trung Cộng chiếm	59
C. Hình ảnh các căn cứ quân sự của Trung Cộng	62
D. Chú giải	76
Phần II: Chủ Quyền Dân Tộc	83
<u>Chương I: Các Văn Kiện Bán Nước</u>	83
1. Trên Đất Liền	83
2. Trong Vùng Vịnh	86
<u>Chương II: Các Hành Vi Bán Nước</u>	88
1. Hành vi chiếm đoạt chủ quyền của Trung Cộng	88
2. Luận cứ của Trung Cộng viện dẫn để đòi chủ quyền	89
A. Công hàm của Phạm văn Đồng	89
B. Tuyên bố của Ung văn Khiêm	92
C. Sách Giáo Khoa	92
D. Phân tích hành vi bán nước	93
<u>Chương III: Các Hành Động Nổi Giáo Cho Giải</u>	105
1. Kháng chiến giành độc lập: một chiêu bài ngụy trang và âm mưu giúp Trung Cộng đồng hóa dân Việt	105

2. Các hành động biểu lộ sự nô lệ đối với Bắc triều	108
A. Đàn áp sinh viên biểu tình:	108
1. Biểu tình của sinh viên: một thách đố đối với Đảng Cộng Sản Việt Nam	109
2. Lệnh ban hành từ Bắc Kinh	110
3. Cộng Sản Việt Nam thi hành lệnh của ngoại bang như thế nào?	112
a) Cơ quan chính quyền chính thức chỉ đạo	112
b) Huy động Đảng, Đoàn, cảnh sát, an ninh, quân đội để đàn áp	114
c) Tuyên dương những kẻ có công	118
4. Về kỹ thuật trấn áp:	118
a) Tổng quát	118
b) Thí dụ cụ thể	119
B. Thụ động, không dám bảo vệ dân trước sự giết chóc của quân xâm lược	123
C. Ngưng thực hiện các dự án đã công bố theo lệnh của Bắc Kinh	125
D. Chấp nhận hành vi xâm lăng của Trung Cộng là đồng lõa với tội phạm	126
E. Chấp nhận hành vi miệt thị công khai của quan thầy	126
F. Cho dân Tàu vào sinh sống tự do, y như ở Bắc Kinh	128
1. Lời phát biểu của một blogger	128
2. Cảnh sát bảo vệ thanh niên Tàu trong kỳ rước đuốc	128
3. Thanh niên Tàu trưng biểu ngữ đòi thống nhất đất nước	131
4. Dân Tàu tràn sang Sài Gòn như đạo quân thứ 5	132
5. Người và cờ Trung Cộng tràn ngập Sài Gòn	133
6. Du đảng Tàu giết người được cảnh sát che dấu	135
7. Trung Cộng đòi sửa sách giáo khoa, để cho dễ đồng hóa về sau	135
<u>Chương IV. Diễn Tiến Hành Động Đưa Trung Cộng Vào Đặt Ách Đô Hộ Nô Lệ Hóa Dân Việt.</u>	137
1. Giai Đoạn Chống Pháp: Tim Kiếm Sự Lãnh Đạo	137
2. Giai Đoạn Từ 1990 Trở Về Sau: Đặt Sự “Thần Phục” Trung Cộng Trên Đất Việt	140
Phần III: Phụ chương và Phụ lục	143
I. <u>Phụ Chương:</u>	
1. Bản Lên Tiếng của Ủy Ban Bảo Vệ Sự Vẹn Toàn Lãnh Thổ về công hàm của Phạm văn Đồng.	143
2. Giải pháp cho công hàm của Phạm văn Đồng	146
3. Việt Cộng giải thích vấn đề lãnh thổ lãnh hải như thế nào?	150
II. <u>Phụ Lục: Hiệp Ước Biên Giới, Hiệp Ước Phân Chia Vinh Bắc Việt và Hiệp Ước Nghề Cá</u>	178
Lời Bạt	204

Chính quyền Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đàn áp sinh viên biểu tình chống ngoại bang xâm chiếm Hoàng Sa và Trường Sa là chính quyền gì? Là đại diện cho nhân dân Việt Nam hay đại diện cho quân xâm lược?

*-Có người như nhà báo blogger Mãng và blogger HT gọi Đảng Cộng Sản Việt Nam là **Thái Thú** của Tàu đang cai trị Việt Nam, còn sinh viên Kim Duy có nói tới **đồng hóa**, ám chỉ biến dân Việt thành dân Tàu do Đảng CSVN đang thực hiện. Các ý tưởng này được chứng minh khắp nơi trong tập hồ sơ này và được nêu ra để mọi con dân Việt suy nghĩ.*

DẪN NHẬP

Khẩu Hiệu và Biểu Tượng Olympic Bắc Kinh 2008

Olympic Bắc Kinh 2008:
One World One Dream One China

One world under the Communist Party of China?

Hình khẩu hiệu ‘**Một Thế Giới, Một Giấc Mơ và Một Trung Hoa**’ có nghĩa là trong đó sẽ có Việt Nam nằm trong bản đồ Trung Hoa. Hình bản đồ Trung Hoa có 3 vạch vẽ ngoài lục địa. Đó là

Hoàng Sa, Trung Sa và Trường Sa. Đám thanh niên Tàu này ngang nhiên trưng bày 2 biểu ngữ này với nhiều cờ ở trước Quốc Hội cũ của Việt Nam Cộng Hòa, trung tâm thành phố “Hồ chí Minh”. Chúng được tự do, và công khai bày tỏ các ước muốn ấy, không bị cảnh sát của Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam (CHXHCNVN) ngăn cản, trong khi sinh viên Việt bị săn đuổi, lùng bắt, ngăn chặn vì CHXHCNVN sợ họ phát biểu điều gì liên quan tới việc đòi hỏi bảo vệ Hoàng Sa và Trường Sa. Thanh niên Tàu được cảnh sát bảo vệ trên đất Việt. Sinh viên Việt trên đất của mình không được coi là công dân Việt.

Với sự ‘*hợp tác toàn diện*’ như vậy giữa hai Đảng và hai nhà nước, đề ‘*hướng tới tương lai*’, đây là một tín hiệu báo cho biết trước rằng ‘*giấc mơ*’ một nước Trung Hoa ‘*sẽ*’ được thực hiện với đất nước và dân tộc Việt nằm trong đó?

Lãnh đạo Bắc Kinh có giấc mơ gì? Trì Hạo Điền, Bộ trưởng Quốc Phòng Trung Cộng (TC) tuyên bố:

“...Chỉ bằng cách sử dụng những vũ khí không hủy diệt mà có thể giết càng nhiều người càng tốt, chúng ta mới có thể lưu giữ lại được đất nước Hoa Kỳ cho chúng ta sử dụng. Đã có những phát triển mau lẹ về kỹ thuật vũ khí sinh học hiện đại, và những vũ khí sinh học loại mới được tiếp tục phát minh, cái này sau cái kia.

...Khi đồng chí Đặng Tiểu Bình vẫn còn sống với chúng ta, Trung Ương Đảng đã sáng suốt làm ngay quyết định đúng đắn là không phát triển các hàng không mẫu hạm, thay vậy, tập trung vào việc phát triển các vũ khí giết người mà có thể hủy diệt dân số lớn lao của nước thù địch.

Kinh nghiệm lịch sử của chúng ta đã chứng tỏ rằng một khi chúng ta làm cho việc đó xảy ra, không có ai trong thế giới này có thể làm bất cứ cái gì với chúng ta. Thêm nữa, nếu Hoa Kỳ như là người lãnh đạo thế giới đã bị tiêu diệt, thì những kẻ thù khác phải đầu hàng chúng ta thôi.

...Trong lịch sử nước Tàu, trong khi thay đổi các vương triều, **kẻ tàn ác luôn luôn chiến thắng** và những kẻ nhân từ luôn luôn thất bại.

...Chúng ta đã có được kỹ thuật và khoa học tối tân, kể cả kỹ thuật nguyên tử “sạch”, kỹ thuật về vũ khí di truyền cũng như vũ khí sinh học, và chúng ta có thể dùng những phương pháp mạnh mẽ để tiêu diệt dân Mỹ trên một quy mô lớn.

Nếu các vũ khí sinh học thành công trong việc tấn công bắt ngờ Hoa Kỳ, người Tàu sẽ có thể giữ sự tồn tại thấp nhất khi chống lại Hoa Kỳ. Tuy nhiên, nếu cuộc tấn công thất bại và khơi mào một sự trả đũa bằng nguyên tử từ Hoa Kỳ, nước Tàu có lẽ sẽ chịu đựng một tai ương trong đó hơn nửa dân số Tàu sẽ bị tiêu diệt. Đó là dùng những phương tiện có tính cách quyết định để “quét sạch” Hoa Kỳ và dành nước Mỹ cho chúng ta sử dụng tức thời.

...Một khi các kẻ thù của Hoa Kỳ nhắm vào nội địa Hoa Kỳ, trước khi quốc hội Hoa Kỳ làm xong cuộc tranh luận và giao quyền cho tổng thống khai chiến, thì kẻ thù của Hoa Kỳ đã tiến tới thủ đô Washington rồi.

...Quả thật là tàn nhẫn khi giết một hai trăm triệu người Mỹ. Nhưng đó là con đường duy nhất mà sẽ bảo đảm chúng ta làm ra được **thế kỷ của người Tàu**, một thế kỷ trong đó đảng Cộng Sản Tàu lãnh đạo thế giới. (trích Trì Hạo Điền “Chiến Tranh không xa chúng ta và là Bà Mẹ của Thế Kỷ người Tàu”, www.peacehall.com và www.boxun.com, tiếp cận ngày 23 tháng 4 năm 2008).

Âm mưu bá quyền của Trung Cộng

-Tháng 10 năm 1953, tại Hội nghị của Quân Ủy Trung Ương, ‘chủ tịch’ Mao nói: “Chúng ta phải chinh phục trái đất. Đó là mục tiêu của chúng ta.”...

-Tuyên bố của Mao trong buổi họp Chính Trị Bộ BCHTU, DCSTQ, tháng 8 năm 1965:

« Chúng ta phải giành cho được Đông Nam Châu Á, bao gồm cả Miên, Nam Việt Nam, Thái Lan, Miến Điện, Ma lai xia và Singapore.”...

(Trích: Bạch thư của Việt Cộng (VC), có nhan đề là “Sự Thật về Quan Hệ Việt Nam- Trung Quốc Trong 30 Năm Qua”, Bộ Ngoại Giao CHXHCNVN công bố tại Hà Nội ngày 4 tháng 10 năm 1979, NXB Sự Thật, Hà Nội, tháng 10, 1979)

-Trong cuốn sách “*Sơ Lược Lịch Sử Trung Quốc hiện đại*” xuất bản ở Bắc Kinh năm 1954 có Bản Đồ về lãnh thổ Trung Quốc bao gồm cả nhiều nước chung quanh, kể cả Đông Nam Á và vùng Biển Đông.

-“Việt Nam là bàn đạp tiến xuống phía Nam, phải chiếm cho bằng được.”

(Trích Bạch thư 1979 của VC nói về âm mưu bành trướng của Trung cộng).

Vài sự kiện đáng ghi nhận

-15 tháng 6 năm 1956, Ung văn Khiêm, thứ trưởng ngoại giao của Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (VNDCCH) nói với Đại lý sự vụ Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa (CHNDTH) Li Zhimin rằng “về phương diện lịch sử Hoàng Sa và Trường Sa là một phần đất của Trung Hoa.”

-14 tháng 9 năm 1958, thủ tướng VNDCCH Phạm văn Đồng gửi công hàm cho Chu ân Lai, Tổng Lý Sự Vụ CHNDTH công nhận Hoàng Sa và Trường Sa thuộc lãnh thổ Trung Hoa.

-Ngày 25 tháng 12 năm 1999, Tổng Bí Thư Đảng Cộng Sản Việt Nam (CSVN hay VC) Lê Khả Phiêu và chủ tịch nước Trần đức Lương đi Trung Cộng (TC) ký hiệp ước phân định Biên giới. Với Hiệp ước đó, VC đã chính thức nhượng nhiều vùng đất trên biên giới cho TC, một phần lãnh thổ thuộc Ái Nam Quan, phân nửa Thác Bản Giốc, nhiều dãy núi thuộc Hà Giang, Lạng Sơn v.v.

-Ngày 30 tháng 12 năm 2000, Đảng CSVN ký 2 hiệp ước : a) Phân định vùng Vịnh Bắc Việt và b) Hợp Tác nghề cá. Với hai Hiệp ước này, VC nhượng hơn 11, 000 cây số vuông trong vùng Vịnh cho TC và cho TC vào khai thác tài nguyên trong Vịnh Bắc Việt.

-Ngày 12 tháng 12 năm 2007, Tổng bí thư ĐCSVN Nông đức Mạnh cam kết với thư ký của Tổng bí thư Đảng CSTH Hồ cầm Đào về việc ngăn chặn Sinh Viên Hà Nội và Sài Gòn biểu tình chống Trung Cộng về việc xâm chiếm Hoàng Sa và Trường Sa:

“Vi tình hữu nghị đời đời bền vững với Trung Quốc, lãnh đạo Việt Nam sẵn sàng hiến dâng tất cả.”(1)

(1) GS. Carl Thayer: *Theo tôi được biết, Trung Quốc cũng bắt ngờ về các cuộc biểu tình ở Việt Nam. Tổng Bí thư Hồ Cầm Đào rất bức bối nên đã yêu cầu thư ký gọi điện khiển trách Tổng Bí thư Nông Đức Mạnh. Ngoài việc giải thích và thanh minh, TBT Nông Đức Mạnh có hứa là Việt Nam sẽ cố gắng hơn nữa trong việc hạn chế người biểu tình, và đã tuyên bố như trên* (trích bài Trả lời phỏng vấn của Phòng viên tự do TK thực hiện về vụ Sinh Viên biểu tình ngày 9 tháng 12 tại Hà Nội và Sài Gòn chống TC xâm chiếm Hoàng Sa và Trường Sa.

PHẦN I: BẢN ĐỒ CHỦ QUYỀN & HÌNH ẢNH CÁC QUẦN ĐẢO HOÀNG SA và TRƯỜNG SA

Nhờ sự yểm trợ của Trung Cộng để chiếm được một phần nửa nước Việt Nam vào năm 1954 và để xâm chiếm Miền Nam sau đó, họ Hồ và ĐCSVN từ 1956 đã không ngần ngại biểu lộ lúc thì ngấm ngầm lúc thì công khai ý định việc dâng hiến đất đai, các đảo thuộc Hoàng Sa và Trường Sa cho quan thầy của chúng là Trung Cộng (TC), đổi lại xin viện trợ để xâm lăng Việt Nam Cộng Hòa (VNCH). Việc dâng hiến một phần đất đai trên biên giới và một phần trong vịnh Bắc Việt vào năm 1999 và 2000 mới đây chỉ là những gi nổi tiếp các chủ trương ấy của họ Hồ.

Ngày nay trong tiến trình thôn tính Biển Đông, TC viện dẫn hành vi dâng hiến này của VC như là các lý do, hay bằng cớ để biện minh âm mưu xâm chiếm toàn thể Biển Đông của dân tộc Việt bằng bạo lực.

Từ thời thượng cổ, Trung Hoa không bao giờ có liên hệ gì đến chủ quyền Biển Đông. Những tài liệu địa lý, lịch sử hay văn hóa của chính Trung Hoa, không bao giờ có vết tích gì về vấn đề này.

Vào tháng 6 năm 1994, khoảng 10 học giả Hoa Lục sang họp một Hội nghị với khoảng 100 ‘đồng nghiệp’ của họ ở Đài Loan. Họ ra một tuyên cáo kêu gọi Hoa kiều khắp nơi trên thế giới tiếp tay với họ, sưu tầm bằng cớ và hỗ trợ cho họ chứng minh rằng Biển Đông thuộc về Trung Hoa. Ít lâu sau, truyền thông của TC loan báo nhà khảo cổ này tìm thấy 1 vài mảnh bát ở một đảo nọ, hay khoa học gia kia tìm được vài mảnh lọ vỡ ở một đảo khác, để chứng minh có vết tích người Trung Hoa ở đó, nghĩa là Trung Hoa có chủ quyền. Bọn bành trướng Bắc Kinh nói rằng Trung Hoa có chủ quyền trên Biển Đông từ đời nhà Hán, từ thời Tam Quốc phân tranh v.v... Tuyệt nhiên, không có một bản đồ nào hay tài liệu nào kể cả về văn hóa hay lịch sử, do người ở trong nước hay từ nước ngoài vẽ hay viết cho thấy Biển Đông thuộc Trung Hoa, dù học giả cổ thời của Trung Hoa là những người rất giỏi về sử học.

Mãi cho đến sau khi TC chiếm được Hoa Lục vào 1949, người ta mới thấy TC vẽ một bản đồ sát nhập Hoàng Sa và Trường Sa vào Trung Hoa. Với bản đồ gần đây nhất được phổ biến vào tháng 6 năm 2006, bọn bành trướng Bắc Kinh còn đi xa hơn, vẽ lại lần nữa Bản Đồ “Nam Hải”. Ranh giới bản đồ này tiến sát vào sát vịnh Cam Ranh và bờ biển quận Tư Nghĩa, Quảng Ngãi. Rồi cuối tháng 11 năm 2007, chúng thiết lập huyện Tam Sa để quản trị hai vùng quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam với mục đích hoàn tất sự sát nhập Biển Đông của Việt Nam vào lãnh thổ Trung Hoa. Đó là giai đoạn cuối cùng trong tiến trình âm mưu thôn tính Biển Đông. Tới đây, bọn bá quyền Bắc Kinh nghĩ rằng chúng đã hợp thức hóa việc Trung Hoa có chủ quyền về phương diện công pháp quốc tế.

Ta cũng phải nhắc đến căn cứ quân sự được thiết lập trên đảo Phú Lâm (Woody) và các đảo khác của quần đảo Hoàng Sa từ đầu thập niên 1970, các công sự đã và đang được xây trên bãi đá ngầm Chử Thập (Fiery Cross Reef), tòa nhà nhiều tầng lầu, kiên cố xây trên bãi đá ngầm Vành Khăn (Mischief) của quần đảo Trường Sa có liên hệ đến âm mưu này. Việc xây dựng căn cứ Tam Á ở Hải Nam vừa được tiết lộ trong tháng 4, 2008 vừa qua dành cho tàu ngầm nguyên tử và các cầu tàu như bến đỗ cho hàng không mẫu hạm là để bảo vệ “tài sản” đã cướp của Việt Nam và khống chế vùng biển này bằng võ lực. Âm mưu này không dừng ở đó, chúng muốn khống chế toàn thể lãnh thổ của Việt Nam, biến Việt Nam thành một phần lãnh thổ Trung Hoa và sử dụng Việt Nam làm bàn đạp để tiến tới Đông Nam Á v.v.

Vì lý do trên, việc sưu tầm các bản đồ cổ thời về Hoàng Sa và Trường Sa kèm theo hình ảnh liên hệ là cần thiết để chứng minh:

- các quần đảo ấy thuộc quyền sở hữu tuyệt đối của dân tộc Việt từ lâu đời, và

- Trung Hoa không có một liên hệ gì đến 2 quần đảo ấy.

Sự hiện diện của Trung Cộng ngày nay trên vùng Biển này bằng những hành động võ lực của nhà cầm quyền Trung Cộng là những hành vi trái với công lý, trái với công ước về luật biển mà quốc tế đã công nhận năm 1982. Như vậy sẽ giúp bác khước mọi biện minh về chủ quyền của bọn bành trướng Bắc Kinh. Một điều quan trọng kèm theo là lên án bọn thừa sai người bán xứ là Hồ chí Minh và đồng bọn tiếp tay quan thầy ngoại bang của chúng chiếm đoạt đất đai của dân tộc Việt. Chính chúng là Thái Thú người bán xứ mà ngoại bang sai khiến trong sứ mạng chiếm đoạt lãnh thổ Việt Nam và đồng hóa dân Việt thành người Tàu.

VNCH tái xác nhận Chủ Quyền sau biến cố 1974

Vào tháng 1 năm 1974, TC mang hải quân đánh chiếm nốt phần phía Tây của quần đảo Hoàng Sa là Nguyệt Thiềm. Hải quân Việt Nam Cộng Hòa đã hiện ngang và anh dũng đương đầu với hạm đội hùng mạnh của quân Bắc phương xâm lăng, nhưng không giữ nổi. Trước sự đánh chiếm này, Đảng CSVN giữ một thái độ hoàn toàn im lặng. Sự im lặng ấy cho thấy rõ ràng có đồng lõa trong sự xâm lăng. Từ đó toàn thể quần đảo Hoàng Sa lọt vào tay Trung Cộng.

Tương cũng nên nhắc một cách tóm lược đến trận chiến bảo vệ Hoàng Sa của quân lực Việt Nam Cộng Hòa với ý nghĩa là bày tỏ sự phản kháng chống lại quân xâm lăng từ phương Bắc.

Trong ngày 19 tháng 01 năm 1974, lực lượng hải quân Việt Nam gồm có 1 khu trục hạm, 2 tuần dương hạm và 1 hộ tống hạm đã anh dũng chiến đấu chống trả cuộc xâm lăng của đế quốc Trung Cộng vào quần đảo Hoàng Sa thuộc lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa. Lực lượng nhỏ bé này với vũ khí yếu ớt, không được trang bị để chiến đấu ngoài khơi, phải đối đầu với quân xâm lược tung vào trận địa tổng cộng 11 tàu chiến và 2 tiểu đoàn thủy quân chiến, không kể địa phương quân.

Hải quân VNCH trong 5 phút đầu của cuộc chiến đã bắn chìm 1 chiếc tàu của địch (chiếc corvette # 271), sau đó, đã làm bị thương nặng 3 chiếc khác của Trung cộng (# 396, 389 và 274). Một trong 3 chiếc này bị bắt khiên dụng ngay trong phút đầu ấy. Còn hai chiếc tiếp cứu là 281 và 282 và các chiếc khác của TC được an toàn. Về sau, báo chí TC tiết lộ về tổn thất của chúng: Đô đốc Phương Quang Kinh, Tư-lệnh phó Hạm đội Nam Hải của Trung Cộng, kiêm Tư lệnh mặt trận cùng với bộ Tham mưu hành quân bị loại khỏi vòng chiến. 4 Hạm trưởng là Đại-tá Quan Đức, Soái hạm của chiến dịch (chỉ huy hộ tống hạm Kronstadt 274); Đại-tá Vương Kỳ Uy, hộ tống hạm Kronstadt # 271; Đại-tá Diệp Mạnh Hải, trực lới hạm # 396; Trung-tá Triệu Quát, trực lới hạm # 389 được liệt kê là những kẻ xấu số. Tóm lại, trong trận xâm lăng ngắn ngủi này, 1 Đô-đốc, 4 Đại-tá, 6 Trung-tá v.v. của Trung cộng đã bị bỏ mình trên hải đảo Hoàng Sa của Việt Nam.

Phía Việt Nam Cộng Hòa, Hạm trưởng chiếc Nhật Tảo là Thiếu tá Ngụy văn Thà, Hạm phó là Đại úy Nguyễn thành Trí và 51 chiến sĩ đã anh dũng hi sinh và 42 người bị bắt trong sứ mạng bảo vệ đất tổ. Trong số 42 người này có cả địa phương quân và nhân viên dân chính làm việc trên đảo.

Ngày sau khi TC chiếm trọn quần đảo Hoàng Sa, Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa ban hành bản Tuyên Cáo sau đây:

REPUBLIC OF VIETNAM DECLARATION, 1974

RVN Declaration 74

[Home] [Up] [FARVNMM.98] [RVN Declaration 74] [SRVN Statement79]

Proclamation by the Government of the Republic of Vietnam (1974)

The noblest and most imperative task of a Government is to defend the sovereignty, independence and territorial integrity of the Nation. The Government of the Republic of Vietnam is determined to carry out this task, regardless of difficulties it may encounter and regardless of unfounded objections wherever they may come from.

In the face of the illegal military occupation by Communist China of the Paracels Archipelago which is an integral part of the Republic of Vietnam, the Government of the Republic of Vietnam deems it necessary to solemnly declare before world opinion, to friends and foes alike, that :

The Hoang Sa (Paracel) and Truong Sa (Spratly) archipelagoes are an indivisible part of the territory of the Republic of Vietnam. The Government and People of the Republic of Vietnam shall not yield to force and renounce all or part of their sovereignty over those archipelagoes.

As long as one single island of that part of the territory of the Republic of Vietnam is forcibly occupied by another country, the Government and People of the Republic will continue their struggle to recover their legitimate rights.

The illegal occupant will have to bear all responsibility for any tension arising therefrom.

On this occasion, the Government of the Republic of Vietnam also solemnly reaffirms the sovereignty of the Republic of Vietnam over the islands off the shores of Central and South Vietnam, which have been consistently accepted as a part of the territory of the Republic of Vietnam on the basis of undeniable geographic, historical and legal evidence and on account of realities.

The Government of the Republic of Vietnam is determined to defend the sovereignty of the Nation over those islands by all and every means.

In keeping with its traditionally peaceful policy, the Government of the Republic of Vietnam is disposed to solve, through negotiations, international disputes which may arise over those islands, but this does not mean that it shall renounce its sovereignty over any part of its national territory.

(Proclamation by the Government of the Republic of Vietnam dated February 14, 1974)

TUYÊN CÁO CỦA CHÍNH-PHỦ VIỆT-NAM CỘNG-HÒA VỀ CHỦ QUYỀN CỦA VIỆT-NAM CỘNG-HÒA TRÊN NHỮNG ĐẢO Ở NGOÀI KHỜ BỜ BIỂN VIỆT- NAM CỘNG-HÒA

Nghĩa vụ cao cả và cấp thiết nhất của một chính phủ là bảo vệ chủ quyền, độc lập và sự vẹn toàn lãnh thổ của quốc gia. Chính-Phủ Việt-Nam Cộng-Hòa cương quyết làm tròn nghĩa vụ này, bất luận những khó khăn trở ngại có thể gặp phải và bất chấp những sự phản đối không căn cứ dầu phát xuất từ đâu.

Trước việc Trung Cộng trắng trợn xâm chiếm bằng vũ lực quần đảo Hoàng Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa, Chính-Phủ Việt-Nam Cộng-Hòa thấy cần phải tuyên cáo long trọng trước công luận thế giới cho bạn cũng như thù biết rõ rằng:

Quần đảo Hoàng Sa và quần đảo Trường Sa là những phần bất khả phân của lãnh thổ Việt-Nam Cộng-Hòa. Chính-Phủ và nhân dân Việt-Nam Cộng-Hòa không bao giờ chịu khuất phục trước bạo lực mà từ bỏ tất cả hay một phần chủ quyền của mình trên những quần đảo ấy.

Chừng nào còn một hòn đảo thuộc lãnh thổ ấy của Việt-Nam Cộng-Hòa bị nước ngoài chiếm giữ bằng

bạo lực thì chừng ấy Chánh-Phủ và nhân dân Việt-Nam Cộng Hòa còn tranh đấu để khôi phục những quyền lợi chính đáng của mình.

Kẻ xâm chiếm phải chịu hoàn toàn trách nhiệm về mọi tình trạng căng thẳng có thể do đó mà có.

Trong dịp này, Chánh-Phủ Việt-Nam Cộng-Hòa cũng long trọng tái xác nhận chủ quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa trên những hải đảo nằm ở ngoài khơi bờ biển Trung -Phần và bờ biển Nam-Phần Việt-Nam, từ trước tới nay vẫn được coi là một phần lãnh thổ của Việt-Nam Cộng-Hòa căn cứ trên những dữ kiện địa lý, lịch sử, pháp lý và thực tại không chối cãi được.

Chánh-Phủ Việt-Nam Cộng-Hòa cương quyết bảo vệ chủ quyền quốc gia trên những đảo ấy bằng mọi cách.

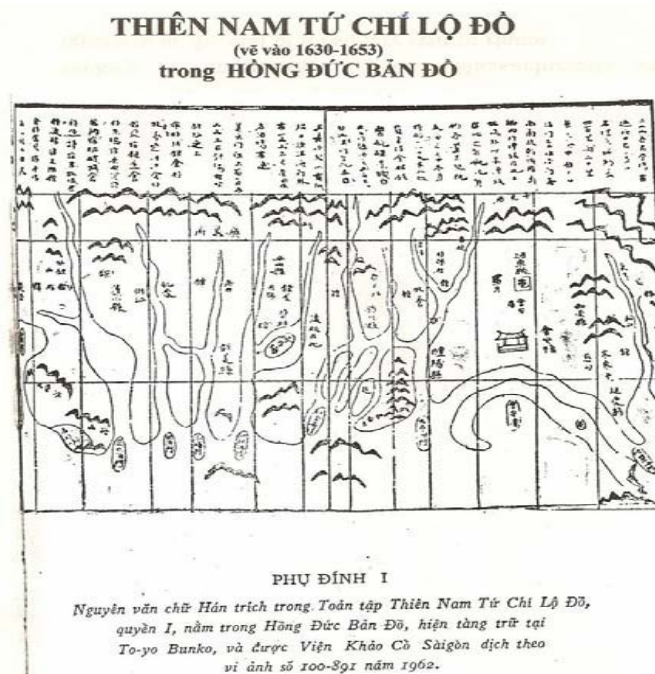
Trung thành với chánh sách hòa bình cố hữu của mình, Chánh-Phủ Việt-Nam Cộng-Hòa sẵn sàng giải quyết bằng đường lối thương lượng những vụ tranh chấp quốc tế có thể xảy ra về những hải đảo ấy, nhưng nhất định không vì thế mà từ bỏ chủ quyền của Việt-Nam Cộng-Hòa trên những phần đất này.

Làm tại Saigon, ngày 14 tháng 2 năm 1974

CHƯƠNG I: BẢN ĐỒ CHỦ QUYỀN

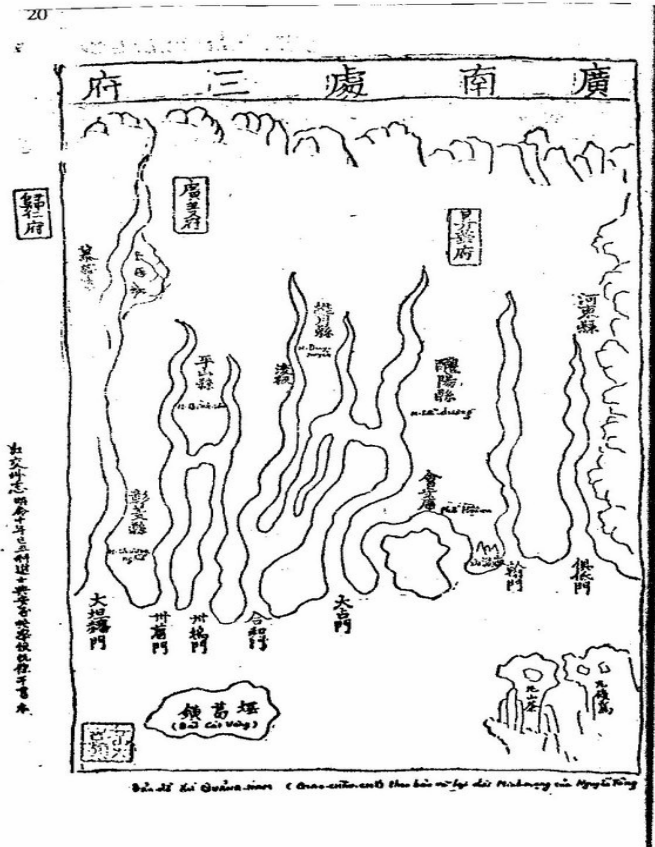
1. BẢN ĐỒ CỔ DO VIỆT NAM VẼ

MAPS SHOWING VIETNAM'S OWNERSHIP
OF PARACELS AND SPRATLYS
MAP DRAWN UNDER THE LE DYNASTY (1630-1653)

MAP OF QUANG NAM WITH PARCELS
(under the Le Dynasty, 17th century)

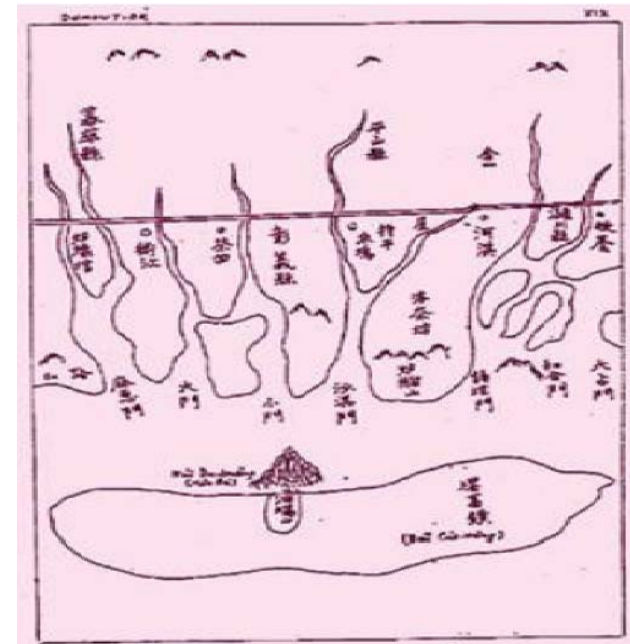
BẢN ĐỒ QUẢNG NAM
(đời Lê, có ghi Bãi cát vàng)

PARCELS
(under the Le dynasty, 17th century)

BÃI CÁT VÀNG

trong bản đồ **ĐƯỜNG QUA XỨ QUẢNG NAM** đời Lê
(**THIÊN NAM LỘ ĐỒ**)

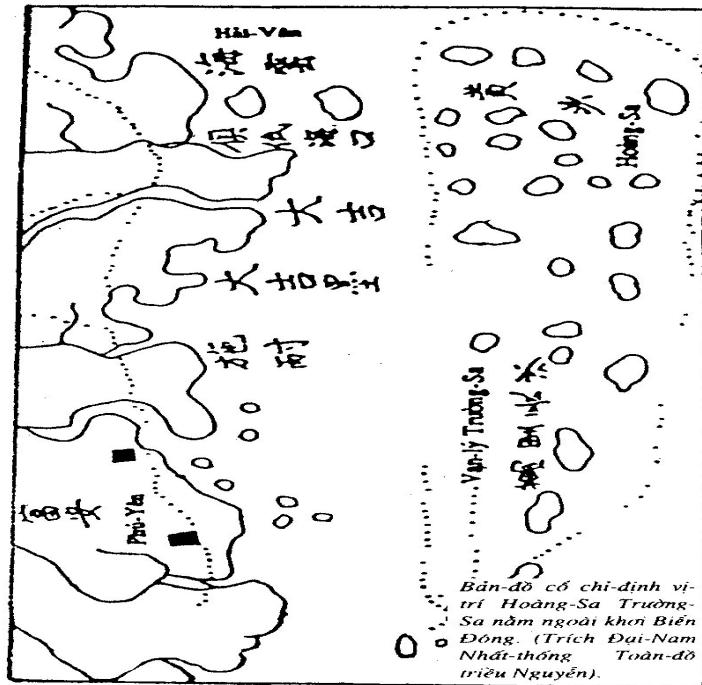

Bản đồ đường qua Xứ Quảng Nam đời Lê theo Thiên Nam Lộ Đồ vẽ lại năm 1741 (bản sao chép của Dumoutier, Bãi Cát Vàng tức là Hoàng Sa) trong bài của Lăng Hồ, “Hoàng Sa và Trường Sa, Lãnh thổ Việt Nam”, viết tại Nhật Bản, mùa thu 1974. Lăng Hồ là bút hiệu của cố Học Giả Nguyễn Khắc Kham. (Trích: *Sử Địa 29, Đặc khảo về Hoàng Sa và Trường Sa*, Sài Gòn, 1975, tr 54-114)

**PARACELS & SPRATLYS
UNDER THE NGUYỄN DYNASTY (19TH Century)**

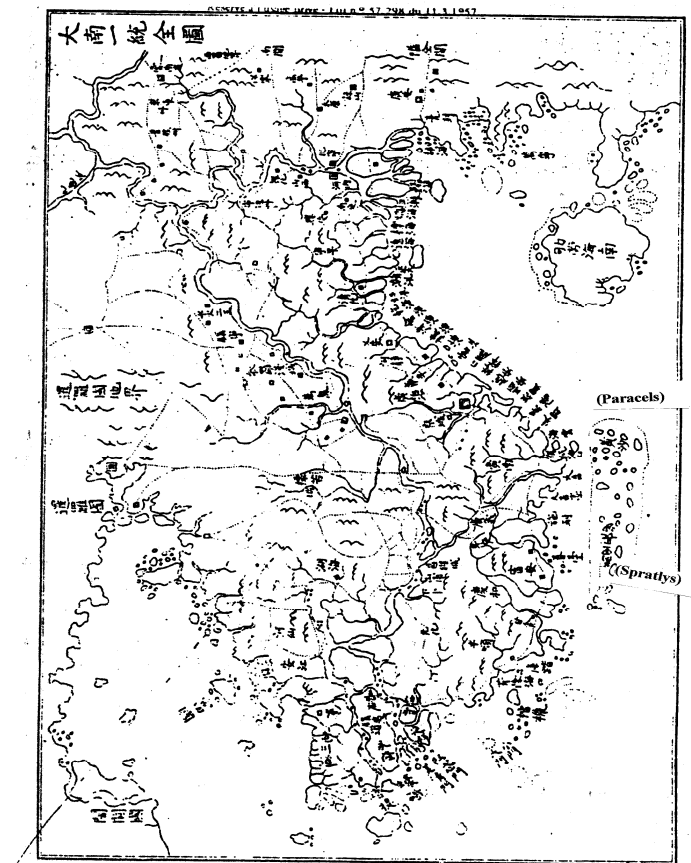
**ĐẠI NAM THỐNG NHẤT TOÀN ĐỒ
HOÀNG SA và VẠN LÝ TRƯỜNG SA
(triều Nguyễn)**

HOÀNG SA và TRƯỜNG SA
Đại Nam Thống Nhất Toàn Đồ triều Nguyễn

**PARACELS & SPRATLYS
HOÀNG VIỆT ĐỊA DƯ
HOÀNG SA VÀ TRƯỜNG SA**

1834

Carte de l'Indochine — Extrait de la Géographie de Hoàng-Việt-Dia-Du 皇越地輿
14e année de Minh-Manh 1834

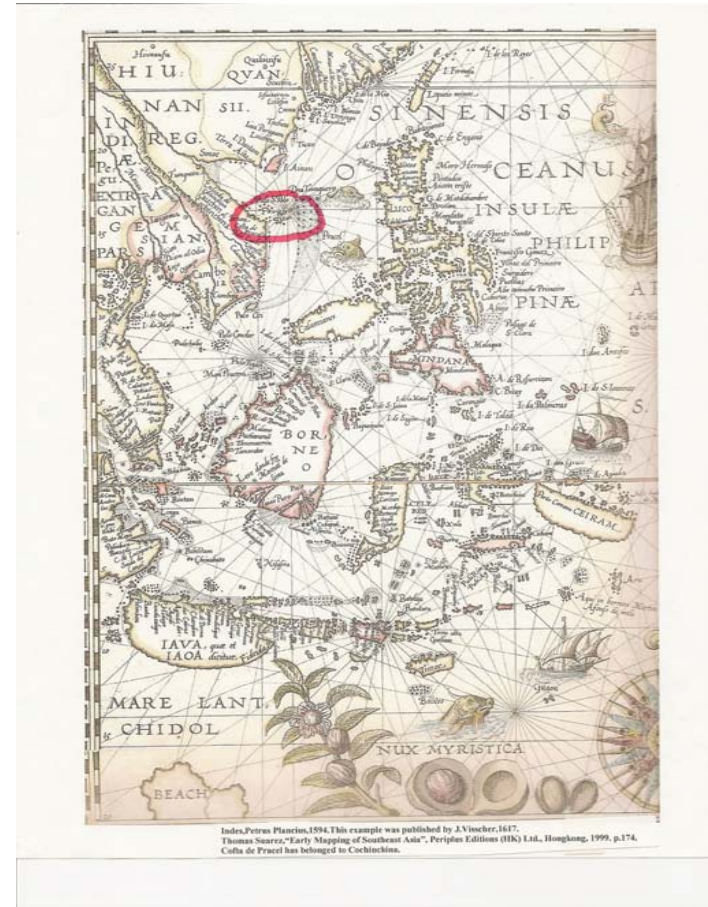
2. BẢN ĐỒ DO NGOẠI QUỐC VẼ

PARACELS
AN NAM ĐẠI QUỐC HỌA ĐỒ
HOÀNG SA
1838

phụ bản in trong A.J. L. Taberd, Dictionarium Anamatico-Latinum (Serampore, 1838) trong đó có ghi đảo Cát Vàng

INDES, PETRUS, PLACIUS
PRACEL (Hoang Sa)
1594

Indes, Petrus Placius, 1594. This example was published by J. Vischer, 1617. Thomas Suarez, "Early Mapping of Southeast Asia", Periplus Editions (HK) Ltd., Hongkong, 1999, p.174. Coffa de Pracel has belonged to Cochinchina.

**JODOCUS HONDIUS
COSTA DE PRACEL
1606**

Fig.111 Mainland Southeast Asia, Jodocus Hondius, 1606 (25.5 x 48.6 cm). Hondius shared the classic view of Southeast Asia's river systems, mapping five rivers from the Mekong westward, an originating in a Himalayan lake associated, if not in Hondius' mind, with the kingdom of Lan Na in what is now northern Thailand. Note also the depiction of the Malay Archipelago, off the Burmese portion of the Malay Peninsula, as an island encircled sea, and the exaggerated representation of the island on which the Siamer coast of Ayutthaya on the red island at the top in the Gulf of Siam. As a youth, Hondius showed a talent for drawing and calligraphy, and later developed a fine reputation as an engraver. He also studied mathematics, Greek and Latin, and the Lutheran faith. The Duke of Parma offered Jodocus the opportunity to continue his studies in Rome, but he declined the offer, probably to avoid religious conflict. Eventually, the Duke of Parma subsequently captured Ghent, where Hondius was living, and many Protestants were forced to flee. Jodocus among them. He resided in England, where he carried on as an engraver and instrument maker, as well as a maker of maps and portraits. He returned to the Continent in 1597 and set up shop in Amsterdam. Here he was successful as a maker of large wall maps and of globes, for which he had obtained, in 1597, the privilege from the States General. In 1604 he accepted the copyright from the Mercator Atlas, which he began publishing one year later, supplemented by his own more up-to-date maps. Two of his new contributions covered Southeast Asia: this map focusing on the mainland, and one devoted to the islands (Fig. 112).

Jodocus Hondius, "Insular Southeast Asia", Mainland Southeast Asia, India Orientalis, 1606, p.196.
Cofsa de Pracel has belonged to Cochinchina

BD9

**JODOCUS HONDIUS
COSTA DE PRACEL
1606**

Fig.112 Insular Southeast Asia, Jodocus Hondius, 1606, (34.5 x 47.5 cm)

BD11

INSVLAE MOLVCCAE
COSTA DE PRACEL
 1617

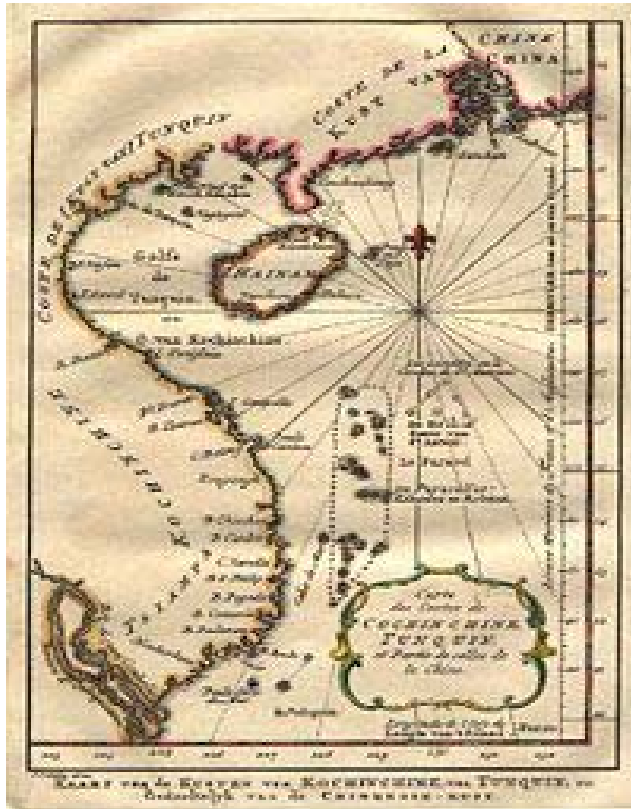

MAP OF INDOCHINA PENINSULA
 by father DuVal
BẢN ĐỒ BÁN ĐẢO ĐÔNG DƯƠNG
 của Cha DU VAL
CAMBA (Chàm)
 1686

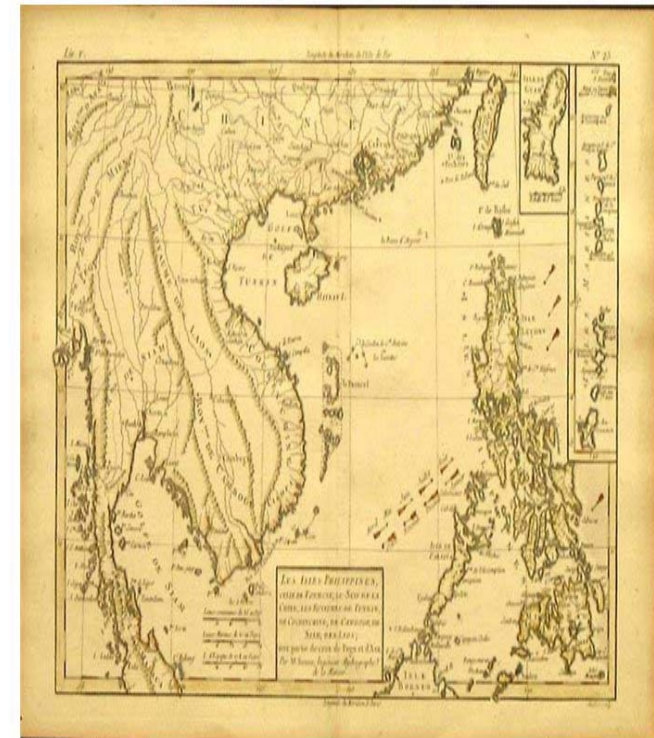

CARTE DE LA PÉNINSULE INDOCHINOISE DU PÈRE DU VAL. (1686)

EASTERN SEA MAP
COCHINCHINE, TONKIN 1754
Paracels & Spratlys

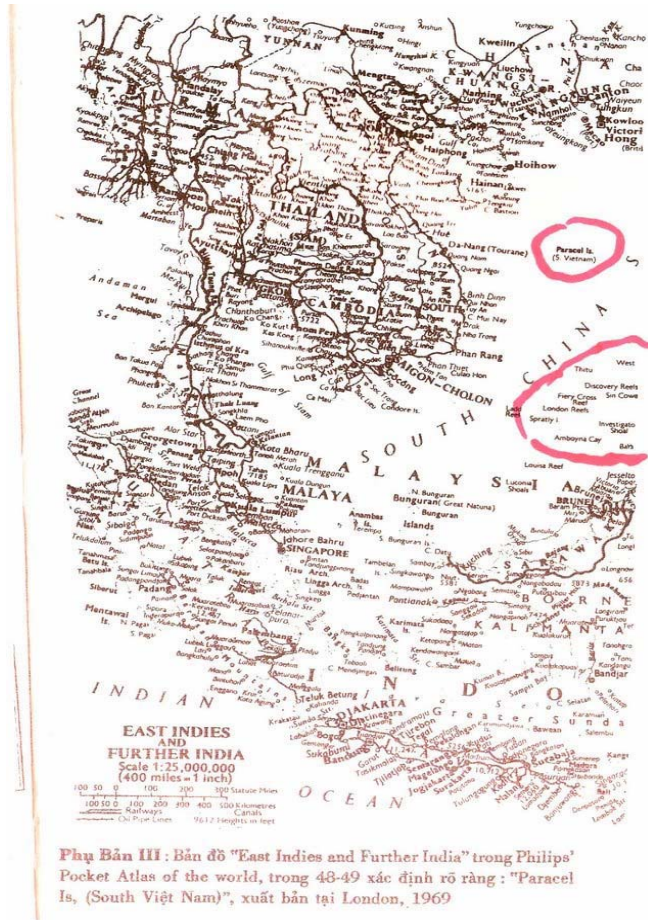
PARACELS
BÃI CÁT VÀNG
TRONG BÀN ĐỒ TOÀN VÙNG NĂM 1780

Bãi Cát Vàng, Bãi Cát Vàng... đau nhói lòng ta...
 [Nguồn: BONNE (R), Les Isles Philippines Celle De Formosa, Le Sud De La Chine Les Royaumes De Tunkin, De Conchinchine, De Camboge, De Siam, Des Laos avec partie de ceux de Pegu et d'Ava. Paris 1780]

EAST INDIES (1969)

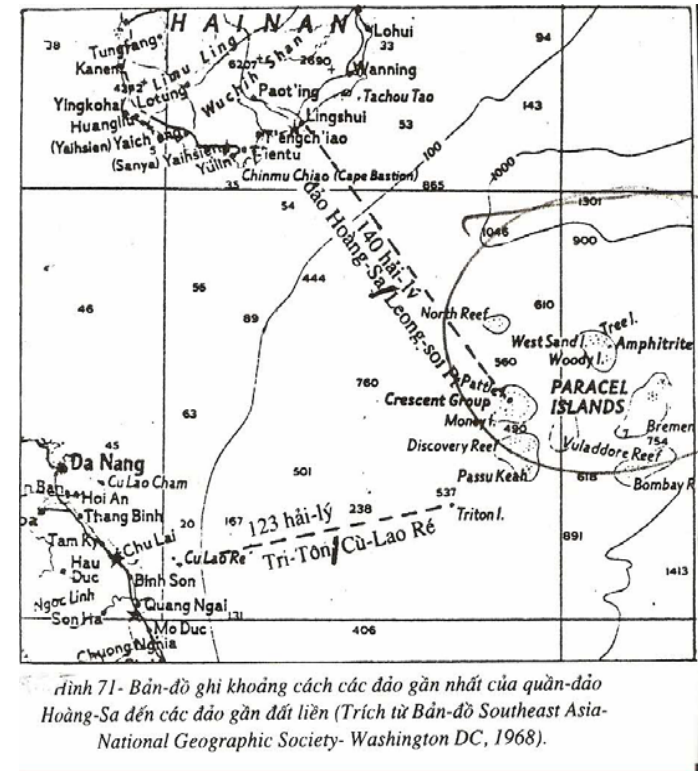
**PARACELS & SPRATLYS
belong to South Vietnam**

NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY

Distances between nearest islands of Hoang Sa to points of Main Land, reprinted from Map of Southeast Asia, National Geographic Society, Washington DC, 1968

(See also, Vũ hữu San, Địa Lý Biển Đông Với Hoàng Sa và Trường Sa, Ủy Ban Bảo Vệ Sự Vẹn Toàn Lãnh Thổ, 1995, p.109)

VIETNAM SEA IN SOUTHEAST ASIA
BIỂN VIỆT NAM
TRONG VÙNG ĐÔNG NAM Á

Hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa
 của Việt Nam Cộng Hòa

BIỂN ĐÔNG TRÊN BẢN ĐỒ TOÀN VÙNG

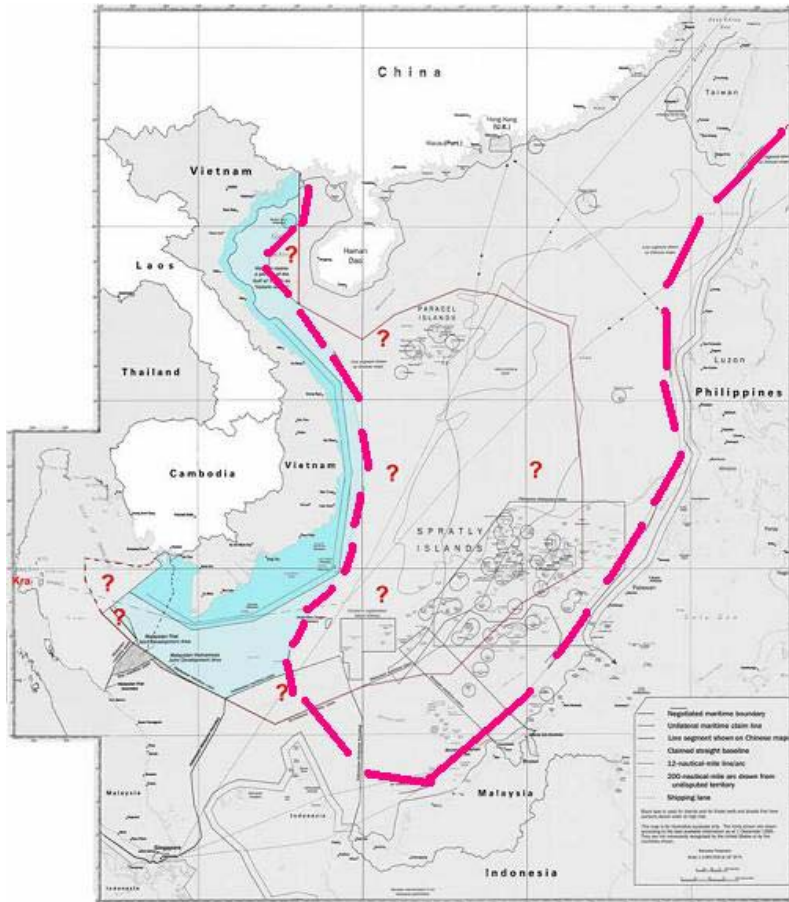
BD1

INVASION OF EASTERN SEA
ÂM MƯU CHIẾM BIỂN ĐÔNG
BẢN ĐỒ 9 GẠCH của TC (1)

BD 15

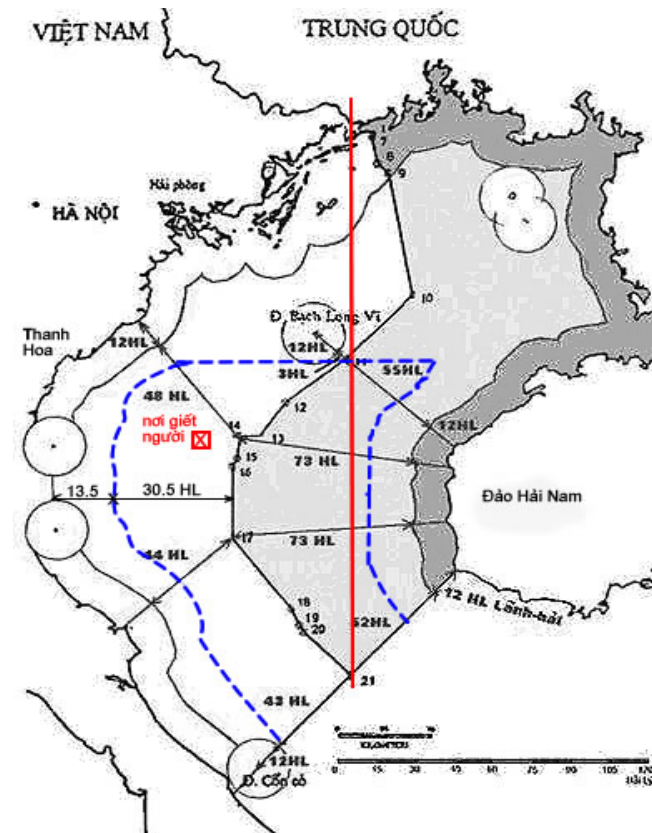
**ÂM MƯU CHIẾM BIỂN ĐÔNG (2)
(BẢN ĐỒ GẠCH LIỀN /Lưới Rỗng)**

DELIMITATION OF THE TONKIN BAY, YEAR 2000

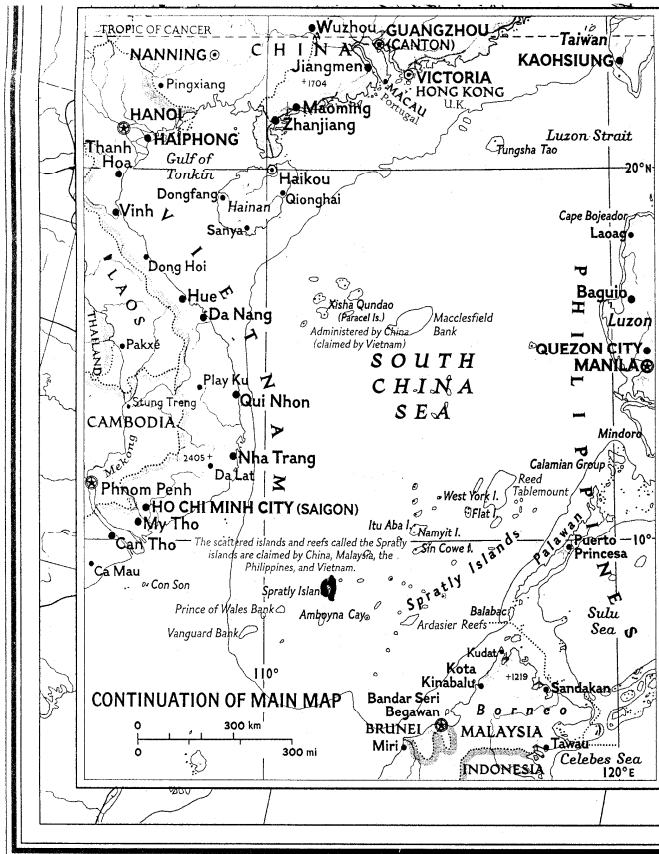
PHÂN CHIA VỊNH BẮC VIỆT, 2000

- Đường Màu Đỏ: Công ước 1887;
- Đường Màu Đen: Ranh Giới Mới.
- Đường Màu Xanh: Vùng Đánh Cá Chung và Nơi 8 Ngư Phủ Thanh Hóa bị hải quân TC giết ngày 8 tháng 1 năm 2005

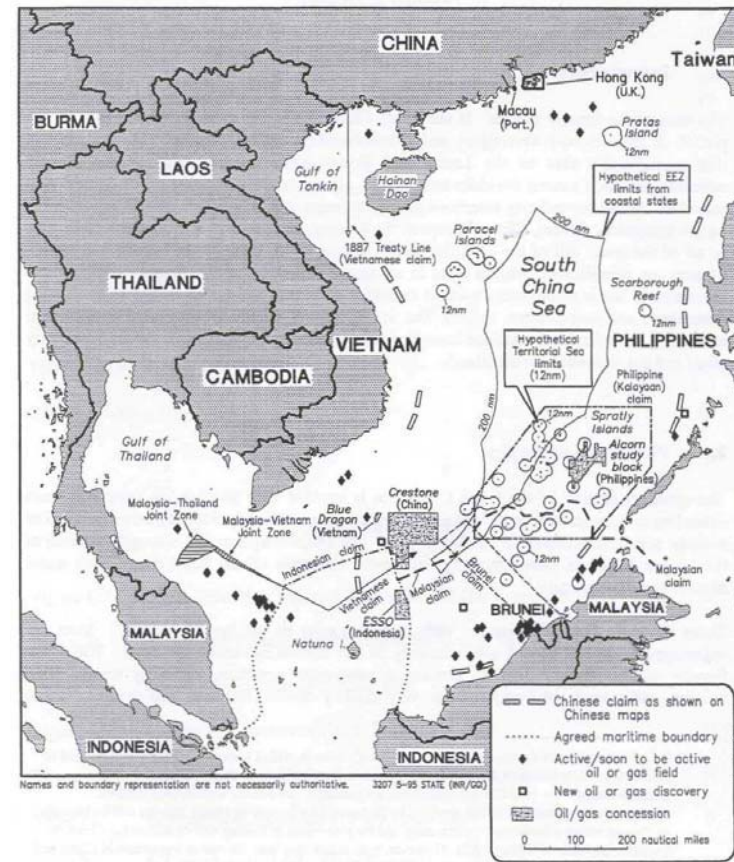
BD16

NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY
BIỂN ĐÔNG
VỊ TRÍ HOÀNG SA và TRƯỜNG SA

COPYRIGHT © 1991 NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY, WASHINGTON, D. C.

MAP OF OIL DRILLING SITES
BẢN ĐỒ KHAI THÁC DẦU KHÍ

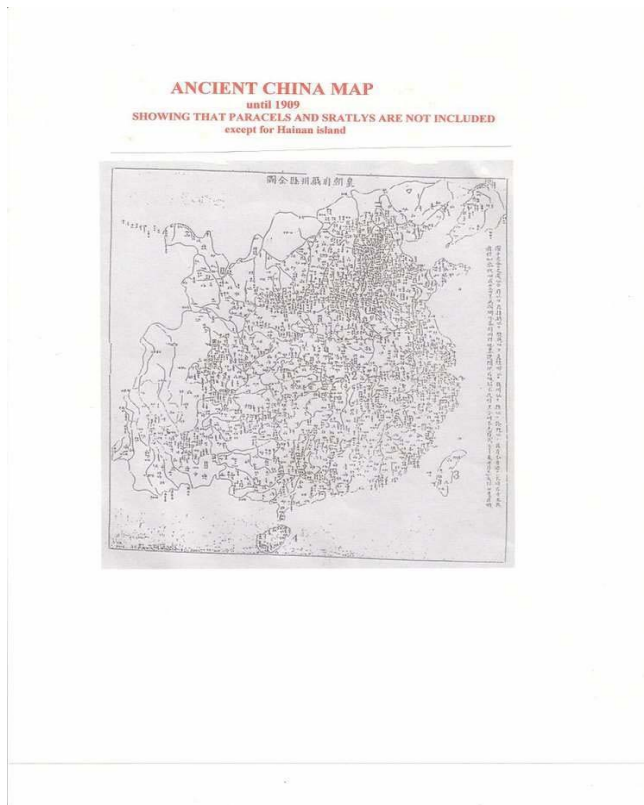

Names and boundary representation are not necessarily authoritative. 3207 8-95 STATE (NR/G2)

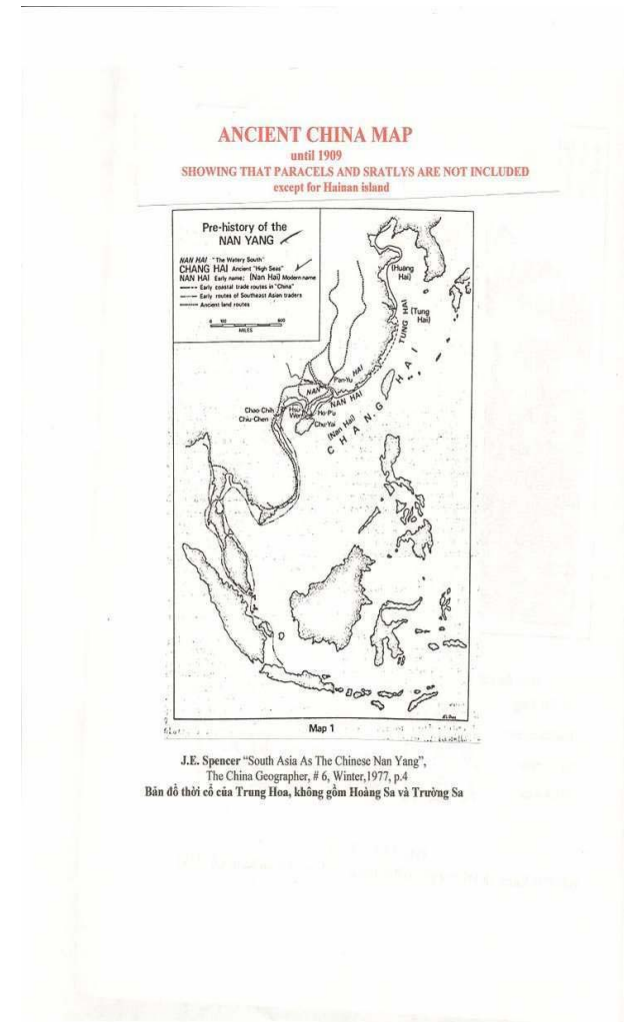
3. BẢN ĐỒ CỔ CỦA TRUNG HOA

**ANCIENT CHINA MAPS
show that Paracels and Spratlys
are not parts of China**

**BẢN ĐỒ TRUNG HOA CỔ CỦA TRUNG HOA
KHÔNG CÓ HOÀNG SA VÀ TRƯỜNG SA
ĐIỂM CỰC NAM CỦA TRUNG HOA LÀ ĐẢO HẢI NAM**

BẢN ĐỒ CỔ TRUNG HOA CHO TỚI NĂM 1909 CHỈ GỒM ĐẢO HẢI NAM Ở PHÍA NAM

4. CHÚ GIẢI BẢN ĐỒ

BD1: Đông Hải. Bản đồ này gọi là Biển Việt Nam với 2 quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Phía dưới có ghi chữ Việt Nam Cộng Hòa. Biển Việt Nam nằm trong tổng thể khu vực Đông Nam Á.

BD 8 Một bản đồ cổ sản xuất năm 1594 của Indes, Petrus Plaucius và do J. Visscher phát hành năm 1617. Trên bản đồ có ghi chữ “Costa de Pracel” (tiếng Bồ Đào Nha) hay là “Duyên hải Hoàng Sa.” Duyên hải Hoàng Sa nằm ở phần dưới của bản đồ thuộc Cochinchina (Nam Kỳ). Còn phần trên, ta thấy có chữ Tunquin (nay viết lại là Tonkin, Bắc kỳ). Tiếp theo là Rouyaume de Champa (Vương quốc Chăm). Hai bên sông Mecon Fluvius (sông Mekông) là Rouyaume de Camboja / Camboia (Cao Miên). Ở ngoài khơi của Duyên hải Pracel này bao trùm cả một dãy đảo nối liền nhau, kéo dài từ một địa điểm tương đương với Quảng Nam-Đà Nẵng ngày nay, qua Champa, xuống tới khu vực biển ngoài khơi Camboia là Pracel (Hoàng Sa). Toàn bộ khu vực này thuộc về Việt Nam. Và dãy đảo nối nhau ấy về sau gọi là Hoàng Sa và Trường Sa. Các quần đảo này không bao giờ thuộc về Trung Hoa.

BD 9 - BD 11 do Jodocus Hondius, Bồ Đào Nha, 1606 và 1617 vẽ, bao gồm toàn vùng Đông Nam Á, dĩ nhiên trong đó có Bắc Kỳ, Nam Kỳ, Chăm, Miên (Chăm và một phần của Miên nay thuộc về Việt Nam). Bản đồ 11 gồm một dãy đảo ở Biển Đông mà nay được nhận diện là Hoàng Sa và Trường Sa. Trên Bản đồ của Jodocus vẽ cũng tương tự như của Indes: các dãy đảo (Hoàng Sa và Trường Sa) nằm dài ngoài khơi của Cochinchina, Champa và Cambodia.

BD15 và 16. Trung Cộng vẽ lại Bản Đồ (Bản Đồ 9 gạch còn gọi là Bản đồ “Biển Nam Trung Hoa.” Ranh giới Bản Đồ mới này tiến sát vào bờ biển Việt Nam. Tại quận Tư Nghĩa, Quảng Ngãi, đường ranh mới nằm về phía tây kinh tuyến 110 và bắc vĩ tuyến 15, và trùng lên cả thềm lục địa cũng như khu vực đặc quyền kinh tế của Việt Nam, mà luật quốc tế 1982 qui định dành riêng cho các quốc gia hải cận là 200 hải lý. Với bản đồ mới này, Trung cộng (TC) chiếm hết cả Đông Hải có diện tích là 3.5 triệu cây số vuông. Về phương diện sinh tồn, chiếm Biển Đông như vậy là ngăn chặn Việt Nam hướng ra biển khơi, để giao tiếp với cộng đồng quốc tế -- một sự liên đới cần thiết và bắt buộc của dân tộc Việt Nam phải có với các quốc gia khác trên thế giới để sống còn trong hiện tại cũng như trong tương lai. Như thế bọn bá quyền Bắc Kinh đang thực hiện âm mưu tiến tới cô lập Việt Nam, để rồi đặt dân tộc Việt dưới sự thống trị chặt chẽ của chúng. Chúng bóp nghẹt “**không gian sinh tồn của dân tộc Việt.**” Đây rõ ràng là bước khác trong âm mưu **sát nhập** Việt Nam vào lãnh thổ của Trung Hoa, rồi **đồng hóa** dân Việt trở thành dân “Trung Quốc”. Hồ chí Minh với hai phụ tá thân tín, là Phạm văn Đồng và Trường Chinh, giữ các chức vụ then chốt của Đảng Cộng sản Việt Nam, và các chức vụ quốc gia đứng ra làm công việc này. Cả hệ thống đảng CSVN và guồng máy chính quyền CS của chúng dùng biện pháp sát máu để thực hiện âm mưu này của TC, một loại âm mưu mà Mao chủ trương như trong Bạch Thư 1979 mà chính VC đã tố cáo. Âm mưu của TC trong trường hợp này không khác với những gì đã và đang xảy ra cho dân tộc Tây Tạng mà thế giới đang chứng kiến:

a) ÂM MƯU SÁT NHẬP VIỆT NAM VÀO TRUNG HOA.

Vào năm 1958, Phạm văn Đồng với tư cách là Thủ tướng chính phủ của Hồ chí Minh gửi công hàm cho Chu ân Lai công nhận Hoàng Sa và Trường Sa là của Trung Hoa. Đây là hành vi tích cực công khai biểu hiện việc sát nhập một phần lãnh thổ VN vào Trung Hoa.

Từ đó đến nay, các lãnh đạo kế tiếp của Đảng CS VN từng bước thi hành các âm mưu này. Hiệp ước biên giới trên đất liền và vùng vịnh Bắc Việt được ký cùng một thời gian là một bước đầu. Dù có hiệp ước trên đất liền (đã nhượng một phần đất) được ký với lý do là an ninh, biên giới ngày nay lại được bỏ ngỏ. Với “hai hành lang kinh tế” mà Trần đức Lương ký với TC vào năm 2005, một từ Côn Minh qua Lào Cai xuống Hà Nội và hành lang kia từ Nam Ninh qua Lạng Sơn xuống Hà Nội, Việt Cộng giúp cho TC đạt mục tiêu bành trướng về phương diện kinh tế, nhưng cũng còn để dân Tàu được tự do tràn qua

Việt Nam. Một mặt, hàng hóa từ Vân Nam và Quảng Tây đi xuống Việt Nam (tận Nam Việt Nam) và để hàng hóa của hai tỉnh này đi Đông Nam Á qua cảng Hải Phòng. Các hành lang này nhằm phục vụ nhu cầu phát triển và nâng cao mức sống cho dân hai tỉnh này của TC, vì chúng nằm sâu trong lục địa, không có đường ra biển. Mặt khác quan trọng hơn là dân Tàu được tự do lưu thông (không đòi hỏi chiếu khán nhập cảnh). Dân Tàu tràn qua biên giới sinh sống và lập nghiệp tại Việt Nam. Thật đúng là khẩu hiệu mà TC đưa ra VN như “núi liền núi, sông liền sông” với Trung Hoa đang được thi hành. Với “sự bỏ ngỏ này”, người ta đang chứng kiến dân Tàu dần dần tràn sang lập nghiệp suốt dọc biên giới, nhất là tại Hà Giang, Lạng Sơn, Cao Bằng v.v. Có an ninh và quân đội VC canh giữ để bảo vệ các “bí mật” ấy. Chính quyền CHXHCNVN cấm chỉ bất cứ ai là người Việt từ phía dưới đi lên “đòm ngó.” Lúc đầu, sau khi ký hiệp ước, kẻ nào “tò mò” đến quan sát bị bắt, nay thì họ bị cấm tới gần. Trong trường kỳ, ranh giới của biên giới sẽ cần được xét lại “cho đúng với thực tế”, như Lê công Phụng đã biện hộ. Và lúc đó biên giới sẽ được ký lại. Lãnh thổ Việt Nam sẽ thu hẹp hơn nữa.

Hơn thế nữa, sự hiện diện và hành động của đồng đảo nhiều nhóm thanh niên TC tuần hành trên đường phố Sài Gòn trong kỷ rước đuốc Thế Vận Bắc Kinh 2008 là thí dụ khác. Có một nhóm đang cao khẩu hiệu “Thông Nhất Tổ Quốc” với Bản Đồ Trung Hoa và 3 vạch màu vẽ bên dưới tượng trưng cho Hoàng Sa và Trường Sa ở ngoài “khởi”, ngay trước tiền đình Quốc Hội cũ của Việt Nam Cộng Hòa, Sài Gòn, hay khoảng 30 thanh niên TC biểu tình với khẩu hiệu “Hoàng Sa và Trường Sa là máu thịt của Trung Hoa” trước tòa Đại Sứ TC, nằm trên đường Hoàng Diệu, Hà Nội, có sự bảo vệ của Cảnh Sát sắc phục của CHXHCNVN đã nói lên được một phần điều ấy. Hơn thế nữa, có trường hợp du đảng TC mang súng ống công khai giết người tại Hà Nội cũng được cảnh sát VC che dấu.

Dù có hiệp ước ấn định ranh giới mới trong vùng vịnh Bắc Việt cũng vậy, ngư phủ Việt bị hải quân TC bắn giết (tháng 1 năm 2005) hay bị bắt mang về TC giam, rồi bị xét xử vì xâm phạm lãnh hải của TC, dù đang hành nghề trong phạm vi lãnh hải của VN theo biên giới mới (xem bản đồ đính kèm ở dưới). Rất nhiều trường hợp ngư phủ Việt bị bắt và giam tại đảo Hải Nam. Ngược lại, mỗi năm có cả ngàn trường hợp ngư phủ Trung Cộng ngang nhiên tiến sâu vào sát bờ biển Việt Nam để đánh cá. Chưa kể đến việc ngư phủ TC “trần lộn” hay là tịch thu cá của ngư phủ Việt Nam, khi bị ngư phủ TC hỏi giấy phép hành nghề. Nay, với “vành đai kinh tế”, dân Tàu gồm cả ngư phủ của TC lại có nhiều ưu đãi hơn.

Đôi khi TC còn cho tàu tìm dò dầu hỏa tiến sát vào sâu trong phần đất của VN để nghiên cứu địa chất. Mới đây, công cuộc tìm dò đó được thực hiện ngay tại ngoài khơi Đà Nẵng và VC vẫn không có một phản ứng tích cực nào để bảo vệ lãnh hải của Việt Nam.

Ngoài ra tại biển Đông, việc TC công khai mang võ lực xâm chiếm Hoàng Sa vào những năm 1956 và 1974 với thái độ im lặng của Hồ và lãnh đạo VC cũng là bằng chứng cho sự đồng lõa của VC.

Trận chiến tháng 1 năm 1974, là thí dụ đáng kể và quan trọng về vấn đề này. Như ta đều biết khi TC đưa hạm đội của chúng tấn, chiếm một số đảo của khu Nguyệt Thiềm. Hải quân VNCH hiện ngang và anh dũng chiến đấu để giành lại quyền kiểm soát vùng quần đảo này, để **xác nhận và bảo vệ chủ quyền** của VN, lãnh đạo VC hoàn toàn im tiếng, một hành vi đồng lõa của tội phạm. Điều quan trọng là ở điểm này: một quan thầy của VC lúc đó là Liên Bang Xô Viết, một kẻ bảo trợ và nuôi dưỡng và tích cực hỗ trợ VC, đã lên án rất gay gắt về sự xâm lăng ấy để bênh vực VN. Sự lên tiếng của Liên Bang Xô Viết là một hành vi rất quan trọng cho VC trong việc bảo vệ chủ quyền chống lại chủ nghĩa bá quyền Bắc Kinh. Tuy nhiên sự im tiếng này của VC trong trường hợp này có nghĩa là từ chối sự tiếp tay của Liên Bang Xô Viết để bảo vệ chủ quyền, bảo vệ đất đai của chính mình. Tôi cũng cần lưu ý thêm rằng LBSV vào thời kỳ này vẫn là cột trụ chính làm chỗ dựa cho VC. Vậy sự im tiếng này có nghĩa là từ chối ủng hộ của LBSV, và lựa chọn con đường đi theo TC, chọn TC làm quan thầy cho mình. Như thế, hành vi này phải có một ý nghĩa rất quan trọng liên quan đến mục tiêu trường kỳ là công nhận Biển Đông là của Trung Hoa, y như công hàm của Phạm văn Đồng viết cho Chu ân Lai vào 1958.

Sự việc như vậy ngày nay giúp người ta mới dần dần thấy rõ hơn được hành vi đáng hổn đốn của VC cho TC.

Còn trong vùng Trường Sa? TC tăng cường hoạt động hành sử chủ quyền rất nhiều: nào là tàu tìm dò dầu khí hoạt động tại một nơi nào đó, nào là tập trận bắn đạn thật (thường hàng năm vào tháng 11, như năm 2007 vừa qua); nào là cấm ngư phủ Việt Nam hành nghề mãi tận phía Nam, như hải quân TC bắn giết ngư phủ và đánh chìm thuyền đánh cá Việt hành nghề cạnh đảo Trường Sa (tháng 7, 07) của quần đảo Trường Sa, cấm công ty dầu hỏa ngoại quốc tìm dầu dù tận mãi phía Nam Côn Sơn (bắc vĩ tuyến 8). Đó là trường hợp công ty BP của Anh cát Lợi, khiến công ty này phải rút lui khỏi dự án tìm và khai thác dù đã ký khế ước với VC (tháng 5 năm 2008). TC đe dọa Exxon Mobil vào tháng 7, 2008 vừa qua về việc ký với VC khế ước tìm dò dầu hỏa cũng ở phía Nam Côn Sơn. Vào tháng 6, 08 khi tới Mỹ, Nguyễn Tấn Dũng đã ký khế ước với công ty này.

Trước đó vào tháng 5 năm 1992, TC cho công ty Crestone của Mỹ có trụ sở ở Denver, Colorado tìm dầu trong một khu vực 25.000 cây số vuông tại Trường Sa. Thompson, chủ tịch công ty này còn huênh hoang tuyên bố một cách thách thức rằng TC sẽ mang quân đội bảo vệ công ty của y trong khi hoạt động tại vùng này.

Dựa trên căn bản nào để TC hành động như vậy? Trước hết, Quốc Hội TC ban hành một đạo luật vào tháng 2 năm 1992 tuyên bố rằng tàu quân sự và tàu khoa học nào đến hay đi qua Biển Đông phải có phép của chúng, nếu không sẽ bị đánh chìm. Đó là căn bản pháp lý dựng lên để “hợp pháp hóa” chủ quyền của chúng. Chúng loan báo ranh giới bản đồ mới của lãnh hải Trung Hoa trên toàn vùng Biển Đông. Chúng sát nhập Hoàng Sa và Trường Sa vào lãnh thổ Trung Hoa bằng cách lập ra một cơ quan hành chính là Tam Sa ở tỉnh Hải Nam để quản trị vùng biển. Như thế, chúng đã coi Biển Đông là tài sản của chúng.

Lý do của sự xâm lăng này mà TC viện dẫn là công hàm của Phạm văn Đồng gửi cho Chu Ân Lai vào năm 1958. Đảng CSVN không chuyên giao lãnh hải như đã thỏa thuận, nên TC dùng võ lực để cưỡng hành lời hứa ấy.

TC chiếm bao nhiêu đảo trên vùng Trường Sa? Cho đến nay không biết một cách chắc chắn. Thoạt đầu vào năm 1988, TC mang quân xuống chiếm 6 đảo, trong đó có khu đá ngầm Chữ Thập (Fiery Cross Reef) ở vĩ tuyến 9 (ngang với cửa bể Hậu Giang đi ra). Đến 1995, báo chí quốc tế nói tới con số 10. Nay, con số đó cao hơn.

TC đã và đang xây căn cứ quân sự tại khu đá ngầm Chữ Thập. Những hình ảnh vệ tinh đính kèm cho thấy có 5 cơ sở quân sự khác nhau rải rác trên khu đá ngầm này: có bộ chỉ huy quân sự tại một nơi; tại các nơi khác có một văn phòng, một kho tiếp vận, một dàn phóng hỏa tiễn với bãi đáp cho trực thăng đã được xây cất. Và hình chụp còn cho thấy TC đang xây thêm cơ sở ở một bãi đá khác cho mục tiêu quân sự. Trên bãi đá ấy, có xe ủi đất và một tàu đang đổ vật liệu xuống nơi này, và công nhân đang làm công tác xây cất. Tất cả là các kiến trúc kiên cố, xi măng cốt sắt, y như tại tất cả các căn cứ khác trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Chúng được xây từ dưới mặt nước đi lên.

Đây là bằng chứng quyết tâm của TC đánh chiếm lãnh hải của Việt Nam làm tài sản của chúng và kiểm soát các quần đảo này cho mục tiêu kinh tế và quân sự v.v. trong âm mưu bành trướng về tương lai, dù rất tốn kém.

Phía đối diện với khu Chữ Thập về phương Đông, một căn cứ quân sự khác được xây trên khu đá ngầm Vành Khăn (Mischief). Đây là một ngôi nhà 3 tầng lầu đồ sộ mọc lên khỏi mặt nước, sơn màu vàng trông như một khách sạn khổng lồ, với một khu kiến trúc khác ở bên cạnh. Báo chí quốc tế nói rằng đây là bộ chỉ huy hải quân của TC với một căn cứ tiếp vận nhỏ và người ta thấy có tàu hải quân TC lui tới

nơi này. Ngoài ra, còn 2 kiến trúc ở 2 nơi khác nữa trong khu vực Vành Khăn. Một trong hai kiến trúc này đang xây. Với hai căn cứ Chữ Thập (sát kinh tuyến 113) và Vành Khăn (kinh tuyến 115) cũng nằm ở phía Bắc Vĩ tuyến 9, ta có thể vẽ hình tam giác nối Chữ Thập và Vành Khăn lên căn cứ Tam Á của Hải Nam (căn cứ dành cho tàu ngầm nguyên tử và hàng không mẫu hạm), chúng ta nhìn thấy được lực lượng hải quân TC chuẩn bị vây chặt xung quanh các đảo mà quân đội VC đang trấn đóng. Từ đó, TC bao vây

suốt mặt biển từ Móng Cái (với Hiệp ước vùng Vịnh 200) xuống mãi phía Nam, hết vùng Trường Sa, đến tận Mã Lai Á, để rồi bóp chết Việt Nam. Cũng còn có những căn cứ khác trong lòng quần đảo Trường Sa đã được xây như trên bãi đá Chigua, nằm trên vĩ tuyến 10, trên bãi Kennan, Song từ Tây và Johnson, và có thể về sau, chúng còn xây thêm căn cứ quân sự ở đâu, chưa biết rõ, cho mục tiêu này để hỗ trợ cho Chữ Thập và Vành Khăn. Tại bãi đá Vành Khăn, người ta biết đã có 3 căn cứ và đã có tin cho biết một căn cứ thứ 4 đang được xây thêm.

Về phía bắc của Trường Sa, các căn cứ quân sự của TC nằm rải rác trên vùng Hoàng Sa, chế ngự Việt Nam từ vĩ tuyến 16 (Thừa Thiên/Quảng Nam/ Đà Nẵng) trở xuống.

Ta sẽ không ngạc nhiên về sau này VC sẽ tuyên bố rút lui khỏi 21 đảo mà chúng đang coi giữ, nhất là khỏi đảo Trường Sa, một đảo lớn nhất trong vùng quần đảo Trường Sa, ở nơi đó một đơn vị nhỏ quân đội VC đang trú đóng.

Với các bằng chứng này, ta thấy rằng hải quân của TC, đang được bành trướng là phương tiện trực tiếp và chuẩn bị thực hiện việc cưỡng hành chủ quyền lãnh thổ mà Bản đồ mới phác họa từ năm 2006. Và nếu chúng thành công được âm mưu này, thì toàn thể lãnh thổ Việt Nam từ Ai Nam quan đến mũi Cà Mau sẽ trở thành một tỉnh hay một quận/huyện của TC không còn bao xa. Vào lúc đó, thì nhiệm vụ của Hồ và đồng bọn được hoàn tất. Và một bí thư Đảng ủy TC sẽ được chính thức bổ nhiệm từ Bắc Kinh sang Việt Nam để kiểm soát một cách chặt chẽ, như vai trò của Hồ Cẩm Đào làm bí thư Tây Tạng trước đây. Và biện pháp tàn sát và đồng hóa tương tự do cán bộ TC trực tiếp thi hành sẽ xảy ra một cách khốc liệt. Ngay cả đến những ai muốn trốn khỏi Việt Nam bằng đường biển sẽ bị tiêu diệt vì lãnh thổ Việt Nam đã bị bao vây chặt và khóa chặt.

VC còn đóng góp cho TC tiến xa hơn nữa: không chỉ thống trị Việt Nam. Như Mao đã nói, Việt Nam sẽ làm bàn đạp để TC tiến xuống Đông Nam Á.

b) ÂM MƯU ĐỒNG HÓA DÂN VIỆT.

Dưới chiêu bài kháng chiến chống thực dân Pháp đàn áp, bóc lột để giành độc lập, đem lại hạnh phúc, tự do cho dân tộc, Hồ chí Minh và Đảng CSVN lại âm thầm phục vụ quyền lợi của Đảng CSTH. Với chiêu bài độc lập vẫn còn được nhắc tới, dù không còn thực dân để quốc hiện diện trên lãnh thổ Việt Nam, với chiêu bài tự do, hạnh phúc, công bằng, xã hội văn minh (những loại tuyên truyền mà Hoàng minh Chính mấy năm trước đây tuyên bố về quốc kế dân sinh) lãnh đạo VC và truyền thông luôn luôn nhắc tới để đánh lừa hay đánh lạc hướng quần chúng. Ít ai có thể ngờ rằng chúng lại thực hiện các mưu đồ đồng hóa với Trung Hoa.

Âm mưu này được biểu lộ công khai qua một tờ truyền đơn của Trường Chinh, Tổng thư ký Đảng Lao Động (tiền thân Đảng CSVN) phổ biến vào năm 1951, và kể đó, y là Bí thư thứ nhất với đầy quyền uy thực hiện đàn áp dã man đồng bào của mình qua chương trình cải cách ruộng đất. Về sau, y là Tổng Bí Thư Đảng CSVN. Trường Chinh kêu gọi Việt Nam được trở thành “**chư hầu**” Trung Quốc. Lãnh tụ Đảng Cộng sản (CS) này nhấn mạnh rằng “**Trung quốc là THẦY**” không hổ thẹn mà nhìn nhận như thế” (xin xem hình chụp Bản văn được đính kèm ở dưới).

Ta cần phải nhắc danh từ **chư hầu** là gì theo ý định của người Trung Hoa. Danh từ chư hầu này được nhà Mãn Thanh dùng khi thương thảo với Patenôtre, đại diện chính phủ Pháp ký hiệp ước Thiên Tân năm 1885 với Lý Hồng Chương để phân định biên giới Việt Hoa. Lý Hồng Chương thường nhắc đi nhắc lại nhiều lần rằng ‘Bắc Việt’ là chư hầu của Trung Hoa trong vòng 600 năm qua, với ý nghĩ rằng đó là đất của Trung Hoa. Mục đích của Lý Hồng Chương tuyên bố như vậy là ‘để cò kè đòi thêm đất’, và khi ký hiệp ước ấy, Trung Hoa quá thiệt thòi, một hiệp ước bất bình đẳng mà ngày nay, TC viện dẫn để huy bỏ và ký hiệp ước mới như hiệp ước 1999 và 2000 mà ta đã thấy. Với hiệp ước đó, Pháp và Trung Hoa khi ấn định biên giới mới qua công ước 1887, quân đội Trung Hoa phải rút hết về bên kia biên giới. Rút quân về phía bắc, TH không còn quyền gì trên “chư hầu” của mình, nghĩa là mất hết. Trường Chinh nhắc chữ đến chư hầu theo tinh thần đó.

Để thực hiện âm mưu trở thành chư hầu, với cương vị là Bí Thư Thứ nhất của Đảng Lao Động Trường Chinh người chỉ đạo chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất tàn sát giai cấp địa chủ ở nông thôn và đồng thời nhân chiến dịch này tiêu diệt nền văn hóa dân tộc. Triệt tiêu tiềm lực vật chất và tinh thần của dân tộc là điều kiện cần thiết cho công tác này. Về tinh thần, xóa hết các vết tích gắn liền với dân tộc (nền văn hóa riêng biệt của Việt Nam) để dễ bề “đồng hóa” với nền “văn minh” của Tàu. Có như thế mới đồng hóa với người Tàu được. Việc giết chóc thẳng tay tràn lan này được thực hiện từ 1953 đến 1956 theo phương pháp của Trung Cộng là một thí dụ điển hình về tiềm lực vật chất. Ngày nay, người ta mới được biết đích xác rằng cổ vấn TC điều khiển trực tiếp việc giết chóc. Nhiều tài liệu có nói về quyền hành của cổ vấn TC nhiều đến nỗi Hồ chí Minh ngay trong thời gian đó chỉ dám than phiền sự tàn nhẫn ấy trong chỗ riêng tư. Công tác tàn phá này (kể cả giết chó) làm tiêu tan tiềm lực để kháng sự đồng hóa với ngoại bang. Giáo dục cũ cũng bị triệt để hủy bỏ và thay thế bằng nền giáo dục xã hội chủ nghĩa, nghĩa là xây dựng con người mới, với những tập tục mới, phong cách mới v.v. làm nền tảng sinh hoạt cho xã hội mới cũng nằm trong chiều hướng này...

Như thế mới “hội nhập” được vào nền văn hóa Trung Hoa và mới trở thành “công dân Trung Quốc” được như mục tiêu của Trường Chinh và cũng như mơ ước của Mao.

Cũng trong thời gian “xây dựng xã hội chủ nghĩa”, sau khi Hồ chiếm được Miền Bắc, để quét sạch các giai cấp khác, nhất là ‘tư sản dân tộc’ ở các thành thị, Hồ Mười là người được giao phó công tác tận diệt giai cấp ấy trong chiến dịch gọi là ‘đánh tư sản mại bán’. Một khi tiềm lực quốc dân không còn, thì chúng hi vọng con đường tiến tới đồng hóa được mở rộng thênh thang.

Phạm văn Đồng gửi công hàm cho Chu ân Lai đề dăng biển cho TC là bước khởi đầu trong tiến trình thôn tính Việt Nam của TC và giấc mơ “đồng hóa thành dân Trung quốc” của Trường Chinh cùng với các việc làm của Đảng CSVN trong mấy chục năm vừa qua cho đến nay rõ là hành vi của bọn Thái Thú người bán xứ được bọn bá quyền Bắc kinh dựng lên một cách khoa học (ứng dụng kỹ thuật về lý thuyết ‘vô khí của tổ chức’ của Lê nin) để giúp bọn kẻ thù Bắc phương này có cơ hội tiến thêm một bước dài trong âm mưu xóa bỏ nước Việt trên bản đồ thế giới. Và đến nay, trong tháng 12 năm 2007 vừa qua, Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh còn cam kết với thư ký của Hồ cầm Đào rằng “**vì tình hữu nghị đời đời bền vững với Trung Quốc, lãnh đạo Việt Nam hiến dâng tất cả**” cho thấy công tác này được tiếp tục một cách mãnh liệt hơn bao giờ hết.

Với châm ngôn mà bọn bá quyền Bắc Kinh đã đưa ra là 16 chữ vàng từ đầu thập niên 1990, lãnh tụ Đảng CSVN mỗi khi sang “trình diện lãnh tụ ĐCSTH” luôn nhắc lại để tỏ lòng tôn kính và cam kết với lãnh tụ TC thi hành các đòi hỏi của họ. Bốn chữ đầu trong 16 chữ đó là “**hợp tác toàn diện**” biểu lộ ý chí của Đảng CSVN hợp nhất với Đảng CSTH để trở thành một và nhà nước Cộng Sản của hai quốc gia là một. Còn 4 chữ sau cùng là “**hướng tới tương lai.**” Tương lai gì? Đó là mục tiêu mà Mao đã nêu ra và Đảng CSTH đang nhắm tới: **Việt Nam và Trung Hoa là một**, như chính Bạch Thư của VC đã tố cáo

vào năm 1979, trong thời gian mà ĐCSVN đóng vai trò tay sai cho Mạc Tư Khoa chống lại TC, như khẩu hiệu của thanh niên TC dương lên ngay tại Hà Nội và Sài Gòn là ‘thống nhất tổ quốc’ và ‘một Trung Hoa, một Ước Mơ’ mà mọi người trông thấy.

Đây là tội ác vô cùng lớn lao của họ Hồ và đồng bọn đối với dân tộc Việt. Chính chúng đã mở cửa để dẫn dắt quân xâm lược Bắc Kinh vào nhà, giúp giặc ngoại xâm thôn tính xứ sở của dân tộc, và đưa đến tình trạng ngày nay. Xương máu của dân tộc đã đổ ra để bảo vệ sự độc lập và vẹn toàn lãnh thổ qua bao nhiêu thế hệ từ ngày vua Hùng dựng nước, nay trở thành vô ích. Những gì đã và đang xảy ra là điều báo hiệu rằng dân tộc Việt sẽ có thể gánh chịu cảnh đen tối khủng khiếp trong tương lai. Hơn 1,000 năm đô hộ, Bắc phương không thành công chinh phục được Việt Nam. Tuy nhiên chi trong vòng hơn ½ thế kỷ, Hồ và đồng bọn đã làm hơn cả điều mà bọn bành trướng Bắc phương mong đợi từ thời Hùng Vương dựng nước. Nỗ lực ‘hiến dâng tất cả’ mà Nông đức Mạnh cam kết biểu lộ một kết quả phi thường của Đảng CSVN đóng góp cho âm mưu ấy.

BD 16: Ranh Bản đồ mới được nói liền. Vì không có các tọa độ chính xác về đường ranh ấy sát với bờ biển VN để biết là bao nhiêu hải lý, nên ta dùng thị giác để nhận biết tức khắc khoảng cách ấy. Thực vậy, nếu ta so sánh khoảng cách đường ranh mới với khoảng cách ở cửa vịnh Bắc Việt giữa Huang Liu (Hoàng Liễu), Hải Nam và đảo Côn Cỏ, ngoài khơi Vĩnh Linh, Đồng Hới của Việt Nam theo bản đồ chia Vịnh năm 2000, thì có một ý niệm rõ. Khoảng cách ở giữa 2 điểm nằm ở cửa Vịnh là chừng trên 120 hải lý. Đường phân chia vùng Vịnh nằm ở giữa, như thế có nghĩa là mỗi bên có được khoảng 60 hải lý. Căn cứ vào đó (dựa trên bản đồ mà TC vẽ) để so sánh, thì nhìn thấy rõ khoảng cách từ bờ biển huyện Tư Nghĩa hay Vịnh Cam Ranh trở ra của Bản Đồ “Nam Hải mới”, thì thấy ngay rằng khoảng cách đó ngắn hơn 60 hải lý rất nhiều.

CHƯƠNG II. HÌNH ẢNH CÁC ĐẢO BỊ TRUNG CỘNG CHIẾM ĐÓNG

1. QUẦN ĐẢO HOÀNG SA

A.TỔNG QUÁT: Vài hàng về Hoàng Sa.

Danh từ *Pracels* do một số sư huynh Hòa Lan sử dụng từ năm 1595. Có người cho là người Bồ Đào Nha đặt ra, vì *Pracels* có nghĩa là đá ngầm. Có người khác lại cho rằng *Paracels* là tên một chiếc tàu của công ty Hòa Lan Đông Ấn. Tàu này bị chìm tại quần đảo này từ thế kỷ XVI.

Hoàng Sa là một quần đảo nằm về phía bắc Biển Đông. Quần đảo này gồm khoảng 120 đảo. Các đảo ấy không đủ rộng và không thể giúp tự sinh tồn được, vì thế không có người sinh sống thường xuyên. Vào năm 1939, dưới thời chính quyền Pháp bảo hộ, quần đảo được chia ra làm hai nhóm: Nhóm phía Đông gọi là Tuyền Đức (Amphitrite), gồm những đảo như Cù Mộc, Đảo Bắc, Phú Lâm, Linh Côn, Đảo Đá, và nhóm phía Tây là Nguyệt Thiềm (Crescent), gồm Hoàng Sa, Hữu Nhật, Bạch Qui, Kim Ngân, Tri Tôn, Quang Ảnh, Quang Hóa, Duy Mộng v.v..

- Năm 1630, trong *Toàn Tập Thiên Nam Tứ Chí Lộ Đồ*, (Đỗ Bá) có Bản đồ cổ vẽ vùng Phú Quảng Ngãi, phủ Thăng Hoa với ghi chú chi tiết: Bãi Cát Vàng (là Hoàng Sa).
- Năm 1776, trong *Phủ Biên Tạp Lục* (Lê quý Đôn) có nói tới các danh xưng Đại Trường Sa, Đại Hoàng Sa, Vạn Lý Trường Sa
- Năm 1821, trong *Lịch triều Hiến Chương* (Phan huy Chú) nói tới Đội Hoàng Sa đem theo lương thực 6 tháng, sống ở Hoàng Sa lấy nhiều đồ vật quý giá của thuyền mắc cạn....
- Năm 1816, vua Gia Long tới làm lễ long trọng cắm cờ và chính thức giữ chủ quyền của Việt Nam trên quần đảo này.
- Năm 1909, Trung Hoa đổ bộ lên đảo Hoàng Sa, bắn 21 phát súng đại bác, cắm cờ Trung Hoa và tuyên bố xâm chiếm toàn bộ các đảo trong vùng. Năm 1921, Tổng đốc Quảng Đông sát nhập Hoàng Sa vào chính quyền Yaihien, Hải Nam. Chính quyền Pháp không có phản ứng nào.
- Từ 1920, Quan Thuế Pháp thường xuyên gửi quan thuyền đến tuần tiễu Hoàng Sa.
- Năm 1925, một phái đoàn khoa học gia do Hải Học Viện Nha Trang gửi ra khảo sát và cho biết quần đảo này nằm trên một cao nguyên chìm dưới đáy biển và dính liền với lục địa Việt Nam.
- Từ năm 1926 đến 1933, chính phủ Pháp gửi chiến hạm đến thám sát cả Hoàng Sa lẫn Trường Sa.
- Từ 1931 đến 1939, Pháp gửi quân đến trú đóng tại Hoàng Sa
- Năm 1946, Pháp thiết lập đài vô tuyến tại đảo Pattle để bảo đảm an ninh thủy vận cho vùng Biển Đông.
- 1931, Toàn quyền Đông Dương đặt Hoàng Sa thành đơn vị hành chính, thuộc tỉnh Thừa Thiên
- Dự số 10 của Bảo Đại thứ 13 ký ngày 30 tháng 3 năm 1933 đặt Hoàng Sa thuộc tỉnh Thừa Thiên (hình chụp đính kèm)..

Dưới thời thuộc địa, người Pháp xây căn cứ trên đảo Hoàng Sa (Pattle) và cho vài chục lính ra trấn giữ và đi kiểm soát các đảo trong vùng. Khi Nhật chiếm đóng, họ cho xây lô cốt xung quanh đảo này để phòng vệ. Sau khi Nhật đầu hàng, Pháp trở lại Đông Dương và cho quân đội ra trấn giữ.

Sau thế chiến II, vào ngày 29 tháng 10, 1947, Tướng Giới Thạch gửi 4 chiến hạm ra đánh chiếm. Sau khi đụng độ, quân Tưởng phải rút lui, nhưng quay ra chiếm đảo Phú Lâm.

Sau khi Trung Cộng kiểm soát lục địa năm 1949, TC cũng chiếm vài đảo khác trên quần đảo này, trừ một đảo có tên là Hoàng Sa (Pattle). Trong số 120 điểm thuộc quần đảo Hoàng Sa, có 12 đảo nhỏ có tên, trong đó có hai đảo tương đối lớn hơn là Hoàng Sa (Pattle Island) ở nhóm Crescent Group (nhóm Tây hay Nguyệt Thiềm) và Phú Lâm (Woody Island) ở Nhóm Amphitrite (nhóm Đông hay Tuyên Đức). Không có đảo nào rộng hơn 2,5 km². Khi quân Tưởng rút ra Đài Loan, quân TC tới chiếm một số đảo về phía Đông vào năm 1956. Năm 1974, TC đưa một hạm đội ra đánh chiếm nốt cả quần đảo Hoàng Sa. Khi đó khu Nguyệt Thiềm thuộc Việt Nam Cộng Hòa. Hải quân VNCH đã anh dũng đối đầu với lực lượng hùng hậu của hải quân TC, đã chiến đấu để bảo vệ, nhưng không thành công và TC đã kiểm soát toàn bộ quần đảo ấy từ đó. Việc chống trả này để bảo vệ Hoàng Sa là hành vi bảo vệ chủ quyền của Việt Nam.

Hoàng Sa nay là căn cứ quân sự của Trung Cộng. Trung cộng cũng sửa sang để biến Hoàng Sa là một trung tâm du lịch, dù chúng loan báo dự án này vào giữa thập niên 1990. Hiện trên đảo Hoàng Sa chỉ có hiện diện của quân đội Trung Cộng.

Tàu hải quân và lính hải quân TC trên Hoàng Sa

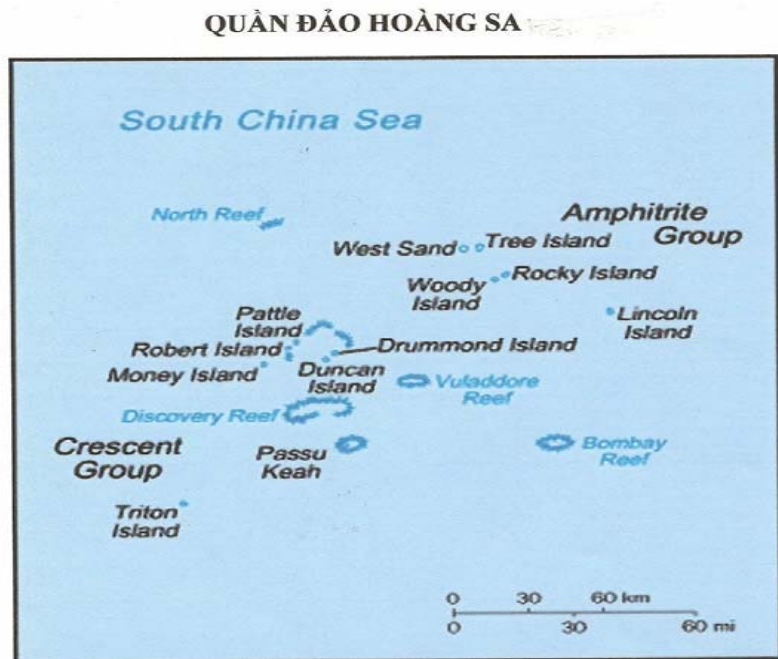
Hình BBC: Lính thủy quân lục địa TC chiếm trên Hoàng Sa.

BBC.27 tháng 8, 07: TC bắt đầu khai thác du lịch Hoàng Sa

Báo tiếng Anh của đảng Cộng sản Trung Quốc, tờ China Daily, hôm 10/8 /08 đưa tin về kế hoạch khai thác du lịch Hoàng Sa của giới chức đặc khu Hải Nam, vừa được chính phủ Bắc Kinh thông qua. Một phóng viên Trung Quốc được trích lời viết trong bản tin mô tả “cảnh vật trên Hoàng Sa còn đẹp hơn Hải Nam”. “Nước trong đến nỗi nhìn thấy cá bơi 10m dưới mặt nước. Cây cỏ mọc khắp nơi, có nhiều loại chim hiếm không thấy ở đâu.”

B. HÌNH ẢNH CÁC KIẾN TRÚC QUÂN SỰ TRÊN HOÀNG SA

**MAP OF PARACEL ARCHIPELAGO,
CRESCENT GROUP (KHU NGUYỆT THIỀM) and
AMPHTRITIE GROUP (KHU TUYÊN ĐỨC)**

**WOODY AND PATTLE ISLANDS,
TWO MAJOR MILITARY INSTALLATIONS:**

PATTLE (Crescent Group)

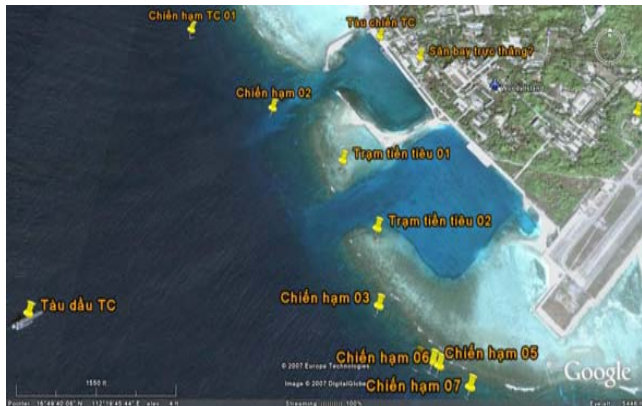

Pattle (Đảo Hoàng Sa), Crescent.

**WOODY (1)
Amphitrite Group, Phú Lâm- HSBĐ20**

WOODY (2)

2 sea ports with 7 warships seen along the island. Two outposts built at the mouth of the base. A platform for helicopters and an oil ships off the coast.

HSBD 20a. 7 chiến hạm đậu tại Phú Lâm. Hai trạm tiền tiêu trong 2 hải cảng, sân bay trực thăng, một phần phi đạo đã được nối rộng dài 2,600m cho phi cơ phóng pháo lên xuống. Đường xá, cây cối, nhà cửa cho quân trú phòng.

WOODY (3)

A warship sits along the dock, barracks for troops, roads and trees, a small part of the island

WOODY (4)

TRI TON ISLAND (CRESCENT GROUP) HEADQUARTER

Đảo Tri Tôn (Triton), Crescent

**TRITON ISLAND
HEADQUARTER**

BORDER MARKER

Border Marker, Triton,

**NORTH ISLAND, (Đảo Bắc) AMPHITRITE
MISSILE DEPOT**

North Island: 7 Missile Depots, 2 laser weapons depots, Amphitrite HSD23a. Đảo Đá hay Tháp (Rocky) 7 hầm chứa phi đạn (hỏa tiễn), 2 hầm súng điện quang, Nhóm Tuyên Đức

**TREE ISLAND (1)
ĐẢO CỪ MỘC hay ĐẢO CÂY, CRESCENT**

Military installations, Đảo cây hay Cừ mộc

TREE ISLAND: COMO TOWER (2)

**DUNCAN ISLAND (1) (CRESCENT)
HEADQUARTER**

Duncan (Quang Hòa)

COMMO. TOWER (2)

Duncan, Communication Tower

ZHONY

Zhony Dao, Parcel

ZHONGYE

Zhongye Dao, Airfield,

YAGONG

Yagong Dao, Parcel

ROBERT

Robert (Hữu Nhật), Crescent

MONEY ISLAND

Money Isl. (Đảo Quang Anh) Crescent

ANTELOPE

Antelope Reef (Bãi Ngâm Sơn Dương) Amphitrite, Parcel

Marker

C. CHÚ GIẢI VỀ CÁC HÌNH ẢNH TRÊN VÀI ĐẢO THUỘC HOÀNG SA

HSBD. 20: Đảo Phú Lâm (Woody), khu Tuyên Đức trên quần đảo Hoàng Sa.

Khi chiếm đảo này, quân Tưởng Giới Thạch biến đảo này thành căn cứ lớn: làm đường cho xe hơi chạy, xây một công sự gồm 5 dãy nhà 6 căn, 4 dãy 2 căn và 2 cột ăng ten cao 12m. Họ xây cất thêm 50 cơ sở và một cầu tàu dài 100m. Cùng lúc chiến tranh Pháp Việt bùng nổ ở Hà Nội, Pháp phản đối việc Tưởng chiếm đóng này. D'Argenlieu đưa tàu chiến Tonkinois định chiếm lại, thấy có 3 sĩ quan và 60 lính trên đảo. Nhóm này kêu cứu, Chính phủ Tưởng ở Nam Kinh phản đối Pháp. Pháp không chiếm lại.

Sau khi Trung Cộng kiểm soát lục địa năm 1949, TC cũng chiếm vài đảo khác trên quần đảo này, gồm cả Phú Lâm, trừ một đảo có tên là Hoàng Sa (Pattle), lúc đó còn thuộc chính quyền Pháp. Đảo này sau đó trao lại cho Quốc Gia Việt Nam.

Tạp chí **Jane's Defence** 24 tháng 4, 08: Có nói đến việc TC tăng cường xây cất ở Hoàng Sa. Cuối thập niên 1990, TC được nói đã có một đường bay, nối dài đến 2600 mét ở đảo Phú Lâm cho phi cơ ném bom lên xuống. Các ảnh vệ tinh mới đây cho thấy TC đã có thêm một cầu cảng 350 mét ở đảo này để đón tàu chiến và các tháp sử dụng cho thông tin vệ tinh và radar. Các nguồn tin chưa được kiểm chứng cũng nói TC duy trì căn cứ thu thập tin tình báo ở đảo Rocky, còn gọi là đảo Bắc, phía Bắc của Woody. Phú Lâm có diện tích là 1.32 km²

Hình thứ 2: Có thấy 2 trạm tiền tiêu, 5 chiến hạm và một tàu lớn, một tàu chở dầu, sân bay trực thăng, và đường sá, cây cối, nhà cửa cho quân trú phòng.

Hình thứ 3: một tàu chiến và cầu cảng cho hải quân

HSBD. 23a: Hình Đảo Đá hay Đảo Hòn Tháp (Rocky) thuộc Khu Tuyên Đức: có 7 hầm phi đạn, 2 hầm súng điện quang.

Ngoài ra, TC đã xây thêm một cảng mới trên đảo Tri Tôn, nằm về phía Nam của quần đảo, thuộc nhóm Nguyệt Thiềm.

Về đảo Phú Lâm, theo tác giả **SHIGEO HIRAMATSU**, "**China's Advances in the South China Sea: Strategies and Objectives**", *Asia-Pacific Review*, Vol. 8, No. 1, 2001:

-We later received information that ten F7 Fighters were permanently stationed at that airfield. Recently, I had the opportunity to view aerial photographs of this runway taken from an airplane. Four hangars could be clearly identified in the photographs, which would provide more than enough room for an entire squadron (at least 20 aircrafts) to be stationed there. All kinds of aircraft could take off and land on the runway, including SU27 fighters, which China used to procure from Russia and now produces at home under license. A variety of facilities have appeared on the island over the last few years, including new buildings that resemble military barracks, purification systems for converting sea-water into fresh water, orchards, and pig and poultry farms. In 1999, it was reported that they had also built equipment for collecting storm water in gutters on both sides of a runaway, and for purifying and storing it in underground tanks. It is no easy task even to replenish supplies on such a small island, one that is 300 kilometers from Hainan Island and twice that distance from the Chinese mainland. This makes the island completely impractical as a base for large-scale military operations, but it is invaluable for conflicts of a smaller scale, or for patrols, exercises, and civilian activities such as fishing. China's desire to exert influence over the Spratly Islands, which are so far from the mainland, must also be taken into account. While China's marine transport capabilities and engineering skills may be inferior to those of Japan, they have still reached a considerably high level, given that China was building a military base on six reefs in the Spratly Islands at almost the same time that it was building the runway on Yongxing Island.

2. QUẦN ĐẢO TRƯỜNG SA

A. TỔNG QUÁT: Vài hàng về Trường Sa

Tên Trường Sa được tìm thấy trong tập Hồng Đức Bản Đồ của Việt Nam. Tập Bản Đồ này được vẽ vào năm 1490 dưới thời vua Lê thánh Tôn. Vào thế kỷ 19 và đầu thế kỷ 20 thỉnh thoảng có một số thủy thủ từ một số nước lớn châu Âu mang tên như Richard Spratly hoặc William Spratly đến quần đảo Trường Sa, từ đó quần đảo có cái tên tiếng Anh là Spratly và tên này được thừa nhận chung.

Global Security.Org nói về Trường Sa:

In 1939 the Japanese military government announced its decision to take possession of the Spratlys.

France protested on 04 April 1939 when Japan announced it had placed the Spratlys “under its jurisdiction.” In 1941 Japan forcibly took over the islands as part of its World War II strategy. During the War, France defended the Spratlys from Japanese military forces. In 1949 Vietnam “inherited” from France all former French rights over the Paracel Islands and the Spratlys Islands. Vietnam emphasizes “actual exercise of sovereignty over mere geographic contiguity” as a basic ground for its claim. In the 1951 “San Francisco Peace Treaty” Japan relinquished all titles and claims to the Paracel Islands and the Spratlys Islands. From 1956 to 1963, Vietnamese naval troops built “sovereignty steles” in the Spratlys.

Căn cứ quân sự trên đảo Vĩnh Khẩn

The most proactive claimant in the region is China. In 1909 it seized some islands in Xisha (the Paracels). In 1946 it seized Itu Aba (in the Spratlys) and Phu Lan (Phu Lam) Island (in the Paracels). In 1950’s China seized additional Hoang Sa (Paracels) islands, which it forcibly repeated in 1974. Vietnam claims that these acts were unlawful and that the United States in 1974 conspired with China for the take-over of the Paracels.

In January 1974, Chinese military units seized islands in the Paracels occupied by South Vietnamese armed forces, and Beijing claimed sovereignty over the Spratlys. Following their conquest of South Vietnam in the spring of 1975, units of the People’s Army of Vietnam (PAVN) nevertheless moved to occupy the Spratly Islands previously held by the Saigon regime. In 1978 Vietnam and the Philippines agreed to negotiate but failed to settle their conflicting claims to the Spratly Islands. Foreign Minister Thach, during a late-1982 visit to Indonesia, took a conciliatory position in discussing Vietnam’s and Indonesia’s competing claims to the Natuna Islands, and in 1984 Hanoi made a similar gesture to Malaysia in order to help resolve their conflicting claims over Amboyna Cay.

In a 1988 incident, possibly related to Cambodia because it potentially strengthened China’s position at a future bargaining table, the ongoing dispute between China and Vietnam over sovereignty to the Spratly Islands erupted into an unprecedented exchange of hostilities. The situation was reduced to an exchange of accusations following the armed encounter. Vietnam’s repeated calls for China to settle the dispute diplomatically won rare support for Vietnam from the international community, but elicited little response from Beijing. A conciliatory mood developed on both sides of the Sino- Vietnamese border in 1989, partly because Vietnam’s proposal to withdraw completely from Cambodia responded to a basic Chinese condition for improved relations.

Mischief Reef is part of the Spratly Islands. Mischief Reef was discovered by Henry Spratly in 1791 and named by the German Sailor Heribert Mischief, one of his crew. China has sent naval vessels

into the area and has constructed crude buildings on some of the islands. Beijing maintains that the shacks are there solely to serve Chinese fishing boats. Manila describes the buildings as “military-type” structures. According to reconnaissance photos by the Philippine Air Force, these structures do not look like fishermen’s sanctuaries. They seem to have radar systems which are not normally associated with the protection of fishermen.

Itu Aba Island is used by Taiwan, ROC fishermen as a rest stop. Itu Aba Island is located at the northwest end of the northern part of the Spratly Archipelago near the Cheng Ho Reefs (Tizard Bank). In 1938 the Indochina Meteorological Service set up a weather station on Itu-Aba Island which remained under French control from 1938 to 1941. When World War II erupted in 1941 Japan took control of said weather station.

On 08 June 1956 Taiwan sent troops to occupy Thái Bình Island (Itu Aba - Peace Island), the largest island in the Spratlys. Vietnam claims that “as late as December 1973, the Far Eastern Economic Review of Hongkong reported that a marker still stood there with the inscription: ‘France - Ile Itu Aba et Dependences - 10 Aout 1933.’” The northwestern part of the Tizard Bank consists of Itu Aba in the west, Center Cay in the center, and on the east side Sand Cay, all claimed by Taiwan since 1955.

Since the end of World War Two, the ROC navy has guarded the island for over fifty years; they have a major responsibility to ensure the security of the South China Sea. A Taiwan, ROC garrison is stationed on Itu Aba on a permanent basis, making the building of roads and military installations an important task. As a result, the island now has well-built roads, and the soldiers keep it as clean as a well-kept park.

Ngày 30 tháng 3, 1939 Nhật quyết định đặt quần đảo Trường Sa dưới quyền kiểm soát của Nhật vì lý do tại đây đã “thiếu một chính quyền hành chính địa phương, nên đã làm thiệt hại đến quyền lợi của Nhật Bản.” Vào ngày 21 tháng 4, 1939, Đại sứ Pháp tại Đông kinh phản kháng. Trong thế chiến II, Nhật đã đóng quân trên hai quần đảo này cho tới khi đầu hàng quân đội đồng minh. Bản Thông Cáo Cairo ngày 26 tháng 11, 1943 và được xác nhận trong Hội Nghị thượng đỉnh Postdam, 1945 liên quan đến việc tước bỏ quyền hành của Nhật trên các đảo ở Thái Bình Dương mà nước này đã cưỡng đoạt hay chiếm đóng. Tại Hội Nghị Hòa Bình San Francisco 1951, Nhật Bản chính thức từ bỏ chủ quyền trên 2 quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa.

Sau khi Nhật đầu hàng, thì việc giải giới quân đội Nhật được thực hiện, ở Bắc vĩ tuyến 16, do Trung Hoa và phía Nam vĩ tuyến 16 do Anh Cát lợi phụ trách. Bắt đầu từ 9 tháng 9, 1945 quân đội Trung Hoa với Lư Hán tiến vào Hà Nội lo việc giải giới; và chấm dứt nhiệm vụ vào cuối tháng 8 năm 46 khi quân đội Trung Hoa rút theo một thỏa ước trong đó Trung Hoa chuyển quyền hành giải giới cho Pháp phụ trách.

Vùng quần đảo Trường Sa, có hơn 300 đảo, gồm cả các bãi đá ngầm. Đa số là đảo nhỏ.

Về đảo Thái Bình (hay Itu Aba) nay do Đài Loan chiếm đóng, Chính quyền Pháp thụ đắc quyền làm chủ đảo này từ ngày 10 tháng 4 năm 1933. Cùng thời gian đó, Pháp làm chủ nhiều đảo khác trong vùng Trường Sa.

Tuy nhiên, từ 29 tháng 10 năm 1946 cho đến tháng 1 năm sau (1947) quân đội của Tưởng giới Thạch đưa 4 chiến hạm đến chiếm đóng nhiều đảo của Trường Sa. Chúng hoàn tất công tác chiếm đóng đảo Thái Bình trong tháng 12 năm 1946.

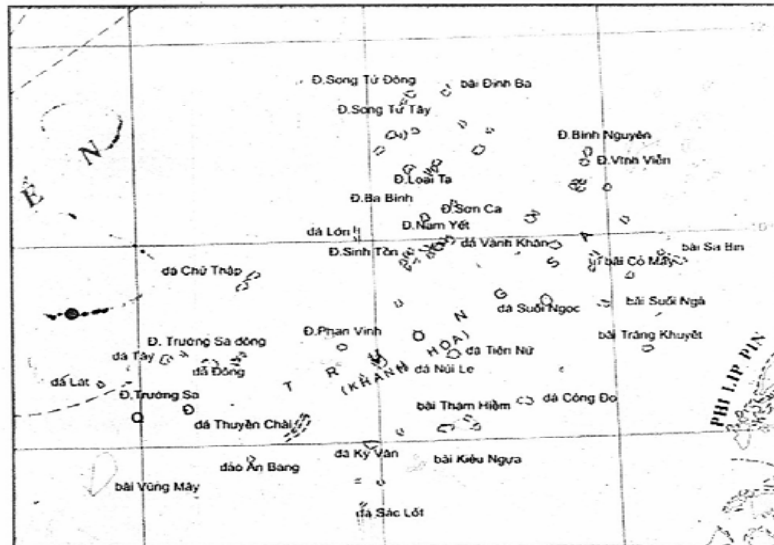
Sau khi bị đánh đuổi ra Đài Loan, Trung Hoa Quốc Dân Đảng rút quân khỏi các đảo của Hoàng Sa và Trường Sa mà chúng đã xâm chiếm trước đây, và chỉ còn giữ đảo Thái Bình.

Những đảo thuộc Việt Nam:

1. Đá Lát; 2. Đá Tây; 3. Đá Đông; 4. Trường Sa hay Trường Sa Lớn; 5. Trường Sa Đông; 6. An Bang; 7. Tộc Tan; 8. Tiên Nữ; 9. Thuyền Chài; 10. Phan Vinh; 11. Núi Le; 12. Đá Lớn; 13. Cô Lin; 14. Len Đảo; 15. Nam Yết; 16. Sơn Ca; 17. Sinh Tồn; 18. Sinh Tồn Đông; 19. Đá Nam; 20. Song Tử Tây (?); 21. Núi Thi.

B. CÁC ĐẢO BỊ TRUNG CỘNG CHIẾM

MAP OF SPRATLY ISLANDS, ISLETS BẢN ĐỒ CÁC ĐẢO TRƯỜNG SA

MAP OF ISLANDS/ISLETS OCCUPIED BY COUNTRIES BẢN ĐỒ CÁC QUỐC GIA XÂM CHIẾM TRƯỜNG SA Wikipedia

